

## VENI SANCTE



## KÖNYÖRÖGJÜNK!

Világosság Atyja, tedd a tanulókat és tanárokat annak a bölcsességnek részeseivé, amelyet a te Fiaid Jézus birtokol, mint mester és tanító. Oltalmazd és támogasd

az iskolai közösség minden tagját és tégy termékennyé minden őszinte erőfeszítést, hogy az új nemzedék sikeres legyen az iskolában és az életben. Segítsd őket, hogy

értékesen tudjanak közreműködni a szeretet civilizációjának építésén nevednek dicséretére és dicsőségére. Krisztus, a mi Urunk által. *Amen.*

Megújulás után Nyíregyháza



6. oldal

Díjazottjaink



4. oldal

Dombormű megáldása



3. oldal

Gots atya visszatér Ausztriába



7. oldal

# HATÁROLÓDJ EL MINDENTŐL, AMI KÉNYELMES ÉLETET KÍNÁL!

(Az alábbiakban részletet olvashatunk Meggyesi Mária igazgatónőnek

a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium tanévnyitóján mondott beszédéből.)

Több száz évvel ezelőtt két szerzetes így beszélgetett:

„Szerinted, testvér, mit kell követni: a szívet vagy az értelmet?”

– A szívet.

– De miért?

– Egyszerű okból: a szív diktálja a kötelességeket, az értelem pedig kifogásokat talál, hogy ne kelljen megtenni őket.”

A szív, a lelkiismeret feladataink teljesítésére ösztönöz, az emberi értelem pedig gyakran kifogásokat keres. De óriási baj ilyenkor a jóra indító belső hanggal szemben az okoskodó értelemre hallgatni.

Minden valamirevaló bölcs minden időben erre tanít minket. Korunk neves, nem keresztény Nobel-díjas írója, Paolo Coelho is így fogalmaz: „... határolódj el mindentől, ami kényelmes életet kínál neked!” A szívünkre kell hallgatni; amikor azt súgja, hogy feladatod van, tenni kell.

A lelkiismeretünk mondja meg, hogy mit kell tennünk. Ha kérdezzük, válaszol. Apróbb és nagyobb feladatokat ad, többnyire olyanokat, amelyekkel közvetlenül a mások és a magunk világi boldogulását szolgáljuk. De a Jézustól jövő megbízások mindig tovább

mutatnak a földi dolgokon. Ezeket teljesítve mindig munkálhatjuk mások és a magunk örök boldogságát is. És olyan feladataink is akadhatnak, amelyekkel közvetlenül utat mutatunk másoknak a Mennyországba.

Ne arra használjuk hát az eszünket, hogy kifogásokat keressünk, hanem vállaljuk örömmel a kényelmetlenséget is, hisz a szívünk ezt diktálja, és csak így lehet igazán jól élni.

## REMÉNYTELI TANÉVKEZDÉS

Hosszú idő óta most először egy olyan tanév kezdetén állunk, amikor új reménységgel tekinthetünk a közoktatás jövőjére. A már megvalósult és tervezett változtatások, a közbeszédben bekövetkezett fordulat a pedagógusok megbecsülésének sugalmazása irányába biztatást jelentenek számunkra. Természetesen még nagyon sok területen előre kell lépni, amint ez lehetségessé válik. Szeretnénk, ha sok más, később sikeres ország példáját követve e terület prioritást kapna.

Örömmel üdvözlöttük az oktatási kormányzat azon szándékát, amely a testnevelés, a sport szerepének növelését tűzi ki a közoktatásban, és objektív feltételeinek javításáról is gondoskodni kíván, így reménykedhetünk kisméretű tornatermünk kiváltásában,

egy tornacsarnok megépítésében. Igaz, ezt a szülők megnyugtatására és a diákok ösztönzésére mondom: jó időben, ősszel és tavasszal a minden igényt kielégítő és egyébként szülői segítséggel megépített és e tavasszal felújított sportudvar azért rendelkezésre áll.

A közoktatás rendbehozása fontos lépésnek tekintjük a felsőoktatásba kerülés szabályainak tervezett megváltoztatását, amely, kellő időt hagyva a felkészülésre, csak a mostani kilencedikeseket fogja érinteni. Üdvözljük az átadandó ismeretek súlyának és szabályozottságának növelésére irányuló törekvéseket is, hiszen intézményünk nevelőtestülete sok áldozatot vállalva, szemben állva a felülről jövő hibás irányelvekkel, az előző években is olyan iskolát működtetett, amelyben mind a képességfejlesztés, mind az ismeretátadás megvalósult, s nem hátrított el magától semmilyen olyan feladatot, ami egy humánus elvekre épülő demokratikus társadalomban az iskola feladata kell, hogy legyen.

Amikor a 2010/11-es tanévet gimnáziumunkban is ünnepélyesen megnyitom, mindnyájunknak ezt az igazi, szívünk által diktált életet, az Úr Jézustól feladatokat kérő, küldetésünket teljesítő munkálkodást kívánom.

Szerk./Örömhír

## ÉRTED KIÁLTOK...

55 tanévvel a hátam mögött szeptemberben még ma is hallok a csengő szavát, s ilyenkor köszöntöm a mindig újra kezdőket, és kívánok gazdag kegyelmű, pedagógiai sikerekben bővelkedő tanévet!

Ismét megszólaltak az iskolakezdetést jelentő csengők. A diákok és a tanárok ajkán fölcsendült a Veni Sancte könyörgése. Ilyenkor érdemes újra tudatosítanunk magunkban a katolikus iskola alapvető kötelességét: azt, hogy keresztény eszmeiséget kell közvetítenie. Amint az Egyház felkínálja az örömhírt a ma emberének, úgy a keresztény iskola tanárai is felkínálják az ifjúságnak a keresztény emberré formálódás lehetőségét.

Ilyenkor mindig jogosan merül fel a kérdés: mit kell tennünk ennek érdekében? A kérdésre a választ a gyakorlat oldaláról érdemes megkeresni.

Mert könnyű egy-egy tantestületi értekezlet szellemi izzásában, egy-egy tanári lelki gyakorlat mélységeket megmozgató lelkületében elhatározni a jóra való szándékainkat, de az igazi próbatétel a mindennapok gyakorlatában ölt testet. Felelősek vagyunk: ismeretet kell nyújtani, szemléletet formálni, világlátást

alakítani, magatartáskultúrát fejleszteni, képességeket kibontakoztatni.

### SZERETNI, SZERETNI...

Hogy milderre képes legyek, szeretnem kell a rámbízottakat, s ha tisztelem személyiségüket, csak akkor lehetek szigorú és következetes.

A nevelési kudarcok bénítanak, elkedvetlenítenek, kételyeket támasztanak. Ma tanárnak lenni sehol sem könnyű feladat.

Abból az alapállásból kiindulva, hogy az Egyház küldetése az emberek üdvösségének szolgálata, hogy hirdesse az evangéliumot, vagyis nyilvánítsa ki mindenki előtt az üdvösség örömhírét, a sajátos igehirdetői és szentségi kegyelmeket közvetítő magatartásán túl, létrehozza a maga **iskoláit** is.

Ez az iskola része az Egyház üdvösségét szolgáló küldetésének, különösen a hitre nevelés kötelezettségének. Az Egyház **nevelésre** irányuló elkötelezettsége napjainkban kulturális pluralizmusban valósul meg. Törekszik arra, hogy a tanuló korunk eseményeiben, igényeiben és törekvéseiben felismerje azo-



kat a kihívásokat, amelyeknek meg kell felelnie, hogy megvalósíthassa Isten tervét.

Az egyházi iskola feladata, hogy **feltárja a műveltség erkölcsi és**

**vallásos dimenzióit.** A természettudományos és technikai fejlődés magában hordozza a személyiségvesztés és az eltömegesedés veszélyét. Az iskolának – ezért is – nevelő jellegűnek kell lennie, hogy a fiatalokat alkalmassá tegye arra, hogy rányíljanak a valóságra és kialakítsanak maguknak egy határozott világnézetet.

Míndezen megvalósítása a katolikus iskolák **nevelési tervében** ölt testet. Ha sikerül szintézist teremteni a **műveltség** és a **hit**, illetve a **hit** és az **élet** között, a legjobb úton haladunk, mert így a diák képes lesz a különböző élethelyzetekben Istennel párbeszédet folytatni és kinőni az individualizmusból.

Most a tanév kezdetén érdemes mindent újra végiggondolnunk. Ezek birtokában tudatosabbá válik a pedagógiai tevékenységünk.

Dr. Csermely Tibor

# SZINTÉZIS A MŰVELTSÉG ÉS A HIT KÖZÖTT

Kétezerháromszázhetvenkilenc tanuló kezdte meg a 2010/2011-es tanévet a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fenntartása alatt és területén működő katolikus intézményekben. Bosák Nándor, az egyházmegye főpáστοra augusztus 31-én Kisvárdán a Szent László Katolikus Szakközépiskola, Általános Iskola, Kollégium és Óvodában nyitotta meg az új tanévet és egyben megáldotta Győrfi Sándor karcagi szobrászművész alkotását, az intézmény kertjében elhelyezett „Orsolyita tanító” című domborművet.

A kisvárdai iskolában 3-23 éves korig 939 tanuló, köztük 120 fő óvodás kezdte meg az elkövetkezendő tanévet. Rozinka Balázs, az iskola igazgatója tanévnyitó beszédében a katolikus iskolák feladatát, szellemiségét emelte ki, hivatkozva a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye első, 1999-ben megtartott zsinatának dokumentumára, amely szerint „a katolikus iskola feladata, hogy szintézist teremtsen egyfelől a műveltség és a hit, másfelől a hit és az élet között.” Az igazgató hozzátette, hogy a tudás átadása közben az evangélium szellemében nevelve alakulnak ki a diákokban azok az erények, amelyek alkalmassá, méltóvá teszik őket a tudás birtoklására, annak átadására.

A tanévnyitó ünnepség után Bosák Nándor megyéspüspök megáldotta a Szent Angélat – az orsolyita rend alapítóját – ábrázoló domborművet. Győrfi Sándor szobrászművész elmondta: a jó tanító végigkíséri az ember egész életét. Az alkotás hármassal



pozíciója a kezében könyvet tartó „jó” tanítót ábrázolja, amint a köpenyével szárnyként óvja, védi a diákokat, akik a felfedezés örömeivel tekintenek a könyvre.

Az ünnepségen Szafkó Ignácia soproni házfőnöknő és Matkovics Mária Emerica tartományfőnöknő is részt vett az orsolyita rend képviselőjében. Emerica nővér hirdette ki, az orsolyita rend által a diákok és pedagógusai számára kiírt pályázatot a rend megalapításának 475. évfordulója alkalmából. A pályázatban Szent Angéla életét, műveit, az orsolyita rend általános vagy magyar történetét kell bemutatni. A pályamunkákat november 25-ig, a Szent Orsolya Társaság megalapításának ünnepnapjáig kell bemutatni.

Az ünnepség végén az intézmény tanárai és diákjai virágot helyeztek el az orsolyita rend nővéreinek a városi temetőben lévő nyughelyére.

A kisvárdai leánylíceumot és tanítóképzőt a Szent Orsolya Rend alapította 1918-ban a katolikus leánytanulók nevelése céljából. 1948-ban államosították a kisvárdai intézményt is, majd a rendszerváltás után 1992-től a római katolikus egyház vállalta a rend által visszaigényelt iskola fenntartását. A Szent Lászlóról elnevezett intézmény – amelyet az Oktatási Minisztérium a 428 szakközépiskola között a legjobb 5%-ba sorolt – egyházmegyei fenntartású.

További képek megtekinthetők a [www.dnyem.hu](http://www.dnyem.hu) oldalon.

Kovács Ágnes

## MARADT AZ „APA ÉS ANYA” KIFEJEZÉS

Egyes és kettős szülő helyett maradt az apa és anya kifejezés. Hoffmann Rózsa, oktatásért felelős államtitkár javaslatára a kormány törölte a nemi sztereotípiák erősítésének tudatos kerülésére vonatkozó passzust az óvodai alapprogramból.

Szeptembertől alkalmazták volna az óvodákban az új nevelési elvet, amelynek értelmében az óvónőknek tudatosan kerülniük kellett volna a nemi sztereotípiák erősítését a gyerekekkel való foglalkozás során. A tavaly novemberben elfogadott kormányrendelet hatalmas közfelháborodást váltott ki mind a szülők, mind a szakemberek körében. Szakértők szerint ugyanis a nemi sztereotípiák kerülése a gyakorlatban azt jelenti, hogy például a mesében nem apának és anyának, hanem egyes és kettős szülőnek kell hívni a családot.

Vagy azt, hogy be kell avatkozni a gyerekek játékába, és ha a kislány túl sokat babázik, akkor meg kell próbálni rávezetni, hogy játsszon inkább markolóval, a kisfiú pedig babázzon. Az eltörölt jogszabály támadta a család intézményét, annak tudatos szétverésére törekedett, ami szöges ellentétben áll a keresztény ember világméppel.

### EURÓMILLIÓK A GENDERPROGRAMNAK

Az ötlet a genderelméleten alapszik, amely a hagyományos női-férfi nemiség helyett a választható társadalmi nem fogalmát vezeti be. Ez akár homoszexuális, metroszexuális, sőt az új filozófia egyes hívei szerint akár pedofil identitás is lehet. Habár a genderideológia terjesztését az EU eurómilliókkal támogatja, mindenütt nagy az ellenállás, főként a kereszt-

tény és családvédő szervezetek részéről. A bukott MSZP-SZDSZ-kormány felkarolta a program népszerűsítését. Ennek szellemében tiltották meg az óvodai papás-mamás játékokat is, nehogy a dadus frusztrációt okozzon azoknak a gyerekeknek, akik majd felnőtt korukban a biológiai nemüktől eltérő nemi szerepet szeretnének játszani. A mostani kormánydöntés értelmében újra szabad majd papás-mamást játszani az óvodákban.

Az új kormány megerősíti az iskolák hagyományos nevelő és oktatási szerepét, visszaállítja a tanárok tekintélyét, visszaadja a tudás becsületét. Összességében a gyökeres megújulást hirdető kereszténydemokrata oktatásirányítás szembemenne az elmúlt évek teljesítmény- és fegyvelmezésellenes szemléletmódjával.

Szerk./Örömhír

# MEGKÖSZÖNTÉK SZOLGÁLATUKAT

A Bosák Nándor által 2007-ben alapított Pro Communitate Christiana-díjat azon személyek elismerésére alapították, akik

életművükkel, példaadó tevékenységükkel gazdagítják az egyházmegye életét. Az idei év díjazottjainak — Ilosvai Gábor (Nyír-

egyháza), Csige Lajosné (Ebes), Sustyák Pál (Pátyod), és Kiss Gézáné (Pátroha) — a papságot segítő szolgálatukat köszönték meg.

## 40 ÉVE AZ EGYHÁZ SZOLGÁLATÁBAN



Ilosvai Gábor a nyíregyházi főplébánia képviselő-testületének 40 éve a világi elnöke. 1941. június 1-én született Ungváron. A második világháború alatt menekült át családjával Magyarországra, Nyíregyházára. Elemi és középiskolai tanulmányainak elvégzése után Debrecenbe az Agráregyetemre került, ott szerzett diplomát. Felesége Maczinkó Mária, gyermekeik, Gábor és István, lakóhelyükön szintén

egyházközségük testületének tagjai.

Ilosvai Gábor 2003 óta nyugdíjas éveit tölti. Vallásos meggyőződését mindig nyíltan vállalta, és annak ellenére, hogy az elmúlt rendszerben mezőgazdasági területen vezető beosztásban dolgozott, senki nem akadályozta hite gyakorlását. Becsületos, tisztességes, őszinte ember, ma is nagy tiszteletnek örvend mindenki előtt. A 40 éves szolgálat sok lemondást követelt nemcsak Gábor bácsitól, hanem a család részéről is, hiszen tudjuk, hogy ebben a szolgálatban a hétvégék a legmozgalmasabbak, és egy családos embertől ez áldozatot kíván. Mindenért felelősséget érzett, aktívan bekapcsolódott a programok szervezésébe is. A 15 éve hagyományként működő közel 1000 fős családi nap ötletgazdjaként ma is tevékenyen vesz részt a szervezésben. A nemrég megrendezett és a papságot köszöntő „Ünnepi rekollekció” ötletgazdája és főszervezője volt. Feleségével 8 hétvégén COR-szülőként pátyolgatták a kereső fiatalokat. A négy plébánost szolgáló Gábor bácsi 40 éves szolgálati tapasztalata alapján azt üzeni, hogy olyan vezető kell a testületek élére, aki idővel és elhivatottsággal rendelkezik.

Szerk./Örömhír

## „BÖLCSŐTŐL A KOPORSÓIG”

Kiss Gézáné 1944. április 24-én született Pátrohán. 1963-ban kötött szentségi házasságot Kiss Gézával. Házasságukból 4 fiú gyermek született. Sajnos, férjét 9 év után elveszítette, korán megözvegyült. Így egyedül nevelte gyermekeit. Dolgos asszonyként ismeri mindenki. Munkás éveit a Zöldmező Tsz-ben 16 évig, majd 13 évig a demecseri szövögyárban töltötte, ezután került az egyházközség szolgálatába. Pátrohán csak egy templom van, így a görög liturgia és a római katolikus szentmise váltakozik vasárnaponként.

Az egyházközség római és görög katolikus tagjai egyaránt 20 éve számíthatnak a munkájára. Szívvel-lélekkel, a takarítástól harangozásig parkosításig mindent elvégez, a virágok gondozását is ellátja. Még a házszenelésekre is elkíséri az atyákat. Segíti azoknak a fiatal lelkészeknek, kispapoknak a munkáját, akik a faluban megfordulnak. Oszlopos tagja a közösségnek.

Azt lehet mondani, hogy Kosztolányi szavaival élve „bölcsőtől a koporsóig” kíséri az embereket, mert ott van a kereszteleseknél, intézi a temetkezéssel járó feladatokat is. Sajnos, az ő életében is vannak keresztek, hiszen két fiatal menyét balesetben elveszítette. A tragédia után a fiait, unokáit felkarolta, és mint jó édesanya, nagymama gondoskodik róluk.

A díjat 20 év áldozatos, fáradhatatlan munka után kapta, aminek a közösség minden tagja őszinte szívvel örül. Reméljük, sok-sok éven át végezheti még közöttünk feladatát.

**A Jóisten áldását kérjük életére.**

Szeretettel: a pátrohai katolikus közösség

## „AKI SZÉPEN ÉNEKEL, KÉTSZERESEN IMÁDKOZIK”



Sustyák Pál kántor, pátyodi lakos 1935. augusztus 1-én született, felesége Király Mária, gyermekei Anna és Pál.

Gyermekeveitől kezdve ministránként, majd ifjúkorától a dalárdában tevékenykedett, mint kántor segített az ünnepek liturgiájának énekes kíséretében, kamatoztatva jó hallását és szép énekhangját.

A plébánia szomszédságában lakva mindig észrevette a ház körüli tennivalókat, de a templom kertjét is szívesen gondozta, amíg az egészségi állapota megengedte. Évtizedeken keresztül nem lakott plébános a faluban. Ez idő alatt feleségével jó gazda módjára vigyáztak az egyházközség hivatalára, hiszen ellátták a gondnoki teendőket és az ezzel járó feladatokat. Felelősséget éreztek a szellemi és tárgyi javakért és eszerint is cselekedtek. Pali bácsi a vasárnapi szentmisék kántori feladatainak elmaradhatatlan segítőjeként ma is biztos háttérrel jelent. Az éneklés számára a lélek „mosdóvize”. Úgy tartja ő is, ahogyan a mondás állítja: „aki szépen énekel, kétszeresen imádkozik”. Kitartó fáradozása révén megújulhatott, újra megszólalhatott a templom orgonája, aminek teljes költségét 1 300 000 forintot feleségével biztosították. A sokéves egyházi szolgálati munkájuk honoráriumát (a kistérségi támogatást is), adományként ajánlották és ajánlják fel mind a mai napig a mindenkori felújításokra.

Pali bácsi szilárd jellemű, határozott, megfontolt, türelmes, őszinte, szorgalmas élete példa a fiatal nemzedék előtt.

**Isten tartsa meg őt még sokáig közöttünk!**

Lengyel József plébános

## 18 ÉV ÖRÖME



Csige Lajosné 1930. október 13-án született Nyírábrányban. 1947-ben kötött házasságot Csige Lajossal. Házasságából négy gyermek született, tizennégy dédunokának és egy ükunokának örvend. Több mint 40 évi házasság után veszítette el férjét, és azóta mintegy 18 éve végzi gondnoki szolgálatát az ebesi Szent Lőrinc római katolikus közösségben.

A vallásos nevelésben részesülő Erzsike néni családi okok miatt 40 évig sajnos nem látogathatta a szentmiséket. 1998-ban szentelték fel az ebesi templomot, de Orosz Lőrinc plébános már azelőtt is rendszeresen mutatott be szentmiséket a helyi házasságkötő teremben. Erzsike néni már akkor bekapcsolódott a „szatyrozásba” (így hívták ők egymás között ezt a szolgálatot, mert a szentmiséhez tartozó liturgikus tárgyakat egy szatyorban hozták-vitték).

A templom felszentelése óta pedig minden nap ott található az Isten házában és végzi a munkáját szorgalmasan, becsülettel, természetesen fizetség nélkül. Azt mondja, pénzért ezt nem is vállalná. Fűvet vág, takarít, otthon virágot ültet és gondoz, hogy szebbé tegye a templomot. A maradék idejében a munka után egyedül imádkozik a templom csendjében. Erzsike néni szerint nincs annál nagyobb élmény, mint amikor a munka után megpihen a padban és az Úr Jézussal beszélget, imádkozik a családjáért, a keresztek elviseléséért. Erzsike néni nagyon sok keresztet hordozott és hordoz ma is, beszélgetésünkünk békésen mondta el bajait és bánatát, amit türelemmel visel, a Jóisten különös kegyelmében. Csige Lajosné 80. életévét tölti ebben az évben. Beszélgetésünk végén azt mondta, ha csak ezt a 18 évet élte volna, amit a templom körül szolgált, már akkor is érdemes volt megszületnie.

Szerk./Örömhír

# DÍJAT ADTAK ÁT POLGÁRON

Kövér József, a polgári egyházközség képviselőtestületének tiszteletbeli tagja kapta meg ebben az évben a polgári egyházközség által 2007-ben alapított „Pro Ecclesia Polgarinensi” díjat.

Kövér József 1937. január 17-én született paraszti családban. Öten voltak testvérek, ahol nemcsak a nélkülözésből jutott ki, hanem az egymás iránti kölcsönös szeretetteljes áldozatvállalásból is. Az általános iskolát Polgáron végezte, majd munka mellett a technikai végzettségét Debrecenben szerezte meg. 31 évig dolgozott a Tiszai Vegyi Kombinátnál váltóműszakban. 1959-ben kötött házasságot a református vallású Sepsi Líviával a helyi katolikus templomban. Nemcsak a saját hitét, de a felesége meggyőzését is élte, az Úr napján – amikor csak tudta – elkísérte őt a református istentiszletre is. Így közös életükbe bevonták az Urat, teljessé téve a házasság szentségét. Gyerme-

kük ugyan nem született, de keresztlányukat sajátjukként szerették, kiskorától ők nevelték.

Isten szeretetét, a vallásos lelkiületet a nagymamájától tanulta, aki, „a hóna alatt hordozta magával a Bibliát”. A Szűzanya tiszteletére édesanyja vezette rá, aki a rózsafüzértársulat tagja volt, így sokszor imádkoztak náluk a társulat tagjai.

A munkás évek során, a váltóműszak miatt, sokszor nem volt lehetősége a vasárnapi szentmisére ellátogatni, éppen ezért megfogadta, ha nyugdíjas lesz, egyetlen vasárnapot sem hagy ki. Ígéretét betartotta.

1995-től két cikluson keresztül az egyházközség képviselőtestületének tagja, majd tiszteletbeli tag. Az egyházközségi munkából Józsi bácsi bőven kiveszi a részét. A szőlő, a kert művelését is vállalta. Munkájára mindig lehet számítani.

Lelki életének ápolásáról még idős korában sem felejtkezik el, 2006-ban részt vett egy

Cursillos lelkigyakorlaton, amely előbbé tette az Istennel való bensőséges kapcsolatát.

Égész életét áthatja ez a csendes odaadás.

Nagyon büszkék vagyunk, hogy átadhatuk neki a „Pro Ecclesia Polgarinensi” díjat.



Kívánjuk, hogy Megváltó Urunk áldja meg továbbra is egészségben és szeretetben.

L.L.

## MIÉRT SÍRT MÁRIA?

*Megáldották a máriapócsi kegytemplomot*

Kocsis Fülöp, a Hajdúdorogi Egyházmegye püspöke, miskolci apostoli kormányzó és Keresztes Szilárd püspök felújítás után megáldotta a máriapócsi görögkatolikus kegytemplomot és környékét ünnepélyes szent liturgia keretében. 2012-ben lesz 100 éve, hogy megalapították a Hajdúdorogi Egyházmegyét. Az elkövetkező 3 év során „Önmagunkat, egymást és egész életünket Krisztus Uruknek ajánljuk” mottóval készülnek az egyházmegye hívei és papjai, hogy méltóképpen felkészüljenek a jubileumi ünnepségre. A templommegáldás is része ennek az ünnepségsorozatnak.



Fotó: StudioBakos

Az ünnepi szent liturgián Christoph Schönborn bíboros, bécsi érsek, Cyril Vasil' a Keleti Kongregáció titkára, Julius Janus érsek, apostoli nuncius, Erdő Péter bíboros, prímás, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye érseke, Keresztes Szilárd püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai, számos határon túli püspök és közjogi méltóságok, testvéregyházak vezetői és zarándok ezrei vettek részt.

Fülöp püspök Schönborn bíboros meghívásával utalt a Bécs és Máriapócs közötti szoros kapcsolatra. 1696-ban először könyvező képet császári rendeletre Bécsbe szállították, majd egy év múlva szeptember 11-én körmenetekkel vitték a hívek a könnyező ikont egyik templomból a másikba mielőtt

a Szent István vértanúról elnevezett domban végleg elhelyezték. Azóta nagy ünnep a szeptember 11-e Bécsben.

A képről több másolat is készült, egy ilyen másolat található Máriapócsban, amely azóta kétszer is könnyezett, a Bécsbe elvitt ikon viszont nem könnyezett többször.

A szent liturgia homíliáját Schönborn bíboros tartotta. „Mi miatt sírt Mária?” „Ki miatt sír ma is?” – tette fel a kérdést a bécsi érsek. A választ az ikon mondja meg számunkra. Mária a jobb kezével a bal karján ülő gyermek Jézusra mutat, aki „...az út, az igazság és az élet...” (Jn 14, 6) Ezért hívják a bizánci hagyományban ezt az ikont útmutató Istenanya ikonnak. Jézus nem emeli a kezét áldásra, mint a többi ikonon, hanem édesanyjára

mutat, mint ahogy a keresztfán Jézus Máriát mindannyiunk édesanyjává tette. Mária azért sír, mert Jézus nem kap elég tiszteletet. Magyarországon az elmúlt ateista rendszer kitelenséget hagyott hátra maga után, benne hazugságokkal, korrupcióval, ami megrontja, megmérgezi az emberi kapcsolatokat. Az országnak újra Krisztus felé kell fordulnia, hogy az emberek boldogok legyenek, de ehhez kinek-kinek meg kell térnie.

A homília végén a bécsi érsek ajándékként átnyújtotta Fülöp püspöknek a bécsi Szent István székesegyház egy kis darabkáját, valamint a Hajdúdorogi Egyházmegye védőszentjének, Szent István első vértanúnak és Bécs védőszentjének, Hofbauer Szent Kelemennek ereklyéjét.

Kovács Ágnes

# A NYÍREGYHÁZI MAGYAROK NAGYASSZONYA TÁRSZÉKESEGYHÁZ

„A templom, uraim, a vallásos erkölcsiség védőbástyája, és mint ilyen, védőbástyája egyszerre mind a haza érdekeinek is!” (Samassa József bíboros egri érsek)

Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi megyéspüspök augusztus 20-án a belső felújítási munkálatok befejeztével hálaadó szentmisén megáldotta a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya társzékesegyházat. A templomot 1904. augusztus 20-án szentelte fel Samassa József bíboros, egri érsek.

Anonymus a Gesta Hungarorumban már említi Nyír erdejét. E néven említi 1215-ben a Várad Regestrum is, egyházát pedig az 1332-37. évi tizedjegyzék. 1347-től Nyíregyház néven szerepel. 1411-ben már temploma van, amelyet 1606-tól a reformátusok használnak, alapjának nyomai a református lelkészség felújítása során elő is kerültek. A nagyhatárú Nyíregyházát gr. Károlyi Ferenc 1753-54 között szlovákiai tirtákokkal telepíti be. 1755-ben Barkóczy Ferenc egri püspök papot küld a vidék híveinek, de plébánia csak 1768-ban épül. Eszterházy püspök küldi az első plébánost Dolhai András személyében. Ő még lakásának kis szobájában miséznek. Ez hamarosan szűknek bizonyul, és a görög katolikus templomba kényszerülnek. 1815-ben Szepessy Ignác egri kanonok Frantz Ignác tokaji építésszel Urunk mennybemenele tiszteletére templomot építtet. 1819-ben készült el a paplak, mely 1896-ig működött. Ekkor Vojtovits Bertalan és Barzó Mihály helyi építészek tervei alapján új plébánia épült. 1997-ben épült fel az Egyházmegyei Lelkipász-

tori Központ, melyet Bosák Nándor, az 1993-ban alapított Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye első püspöke építtetett és szentelt fel. Ide költözött át a plébánia is.

Már a XIX. században mozgalom indult egy új templom építése érdekében, hisz a meglévő nagyon szűknek bizonyult. Ez idő tájt is gondot jelentett az egri érsek számára, hogy végiglátogassa egyházmegyéje híveit. A templomépítési kérelem így jó kezekbe került az akkor egri érsek, Samassa József személyében. Ő Aachenben 1902-ben elmondott aranymiséjének emlékére a nyíregyházi híveket egy különleges szépségű templommal ajándékozta meg, melyet a Magyarok Nagyasszonya oltalmába helyezett.

## HÉTSZÁZ KATOLIKUSNAK KATEDRÁLIS

A templom építésének megkezdésekor 7163 főt számláló város ingyen telket adományozott. A város lakosságának mindössze 9,6%-a volt katolikus. Természetesen a legtöbben a betelepítések miatt az evangélikus vallást gyakorolták. Így még megdöbbentőbb az érsek szívéllyessége, hogy a 689 katolikusat egy katedrális jellegű nagy templommal aján-

1904. május 30-án szigorú inkognitóban Samassa Nyíregyházára érkezett. Nagy Virgil és Kommer József építész vezetése mellett elsőként tekinti meg az aranymiséje emlékére



saját pénzéből finanszírozott templomot. Ekkor nyilatkozott a felszentelés időpontjáról is, augusztus 20-át jelölve meg.

A szentelésre a főpap vasúton utazik. Rakamaztól feldíszített állomásokon köszöntik. „A város soha nem látott és nem fogadott fejedelmibb vendéget!” – nyilatkozta Dr. Jósza András megyei főorvos. Az állomásról a köszöntések után negyven orosi és napkori bandérium lovasai kísérik a főpapot, kétszáz négyes és kettes fogattal zárva a menetet. Az úton két diadalkaput emeltek, rájuk az ország, az egri érsek és a szepesi püspök címere került, továbbá a megye és a város zászlajai.

## SZENTELÉS HÁ- ROM ÓRÁN ÁT

A szentelésre Szent István király ünnepén már hajnali 5 órakor gyülekeztek. Fél hétkor az érsek teljes főpapi ornátusban a szepesi püspök és számos pap kíséretében a plébániáról előbb az ótemplomba ment, majd az új templom bejáratához, ahol megkezdte a szentelést. Rövid ima után a Mindenszentek litániáját

énekelték. Maga a szentelési szertartás  $\frac{3}{4}$  10-ig tartott. Eközben mintegy tízezres sokaság várt a bebocsátásra, majd 10 órakor megkezdődött az ünnepi szentmise. Az első szentmisét Párvay Sándor szepesi püspök mutatta be. Hatalmas ünneplés vette kezdetét. Főméltóságok köszöntötték az idős érseket nagyvo-



Samassa József bíboros érsek



dékozta meg a régi piactéren. 1901. július 19-én a város képviselőtestülete elfogadta a Nagy Virgil által benyújtott terveket. Az alapkövetétel után gyorsan megkezdődtek a munkálatok. 1902 novemberére felhúzták a templom falait. 1903. május 3-án a jobboldali torony tetőjére felhelyezik a keresztet.

nalú ajándéka miatt. Samassát X. Szent Pius pápa a következő évben bíborosi címmel illette. Ő mindmáig az egyetlen kardinális az egri érsekek sorában. Jellemző Mária iránti tiszteletére, hogy fogadalmi templomából sem sajnálta az értékes felszerelést. Nagy gondossággal díszítette és választotta ki az oltár, a szószék és gyóntatószék motívumait. A főoltár sárgás-fehér puciscei márványból való. Felépítménye szlavóniai tölgy. A főoltárban magyar szentek szobrai helyeztetten el, melyeket a kor neves mestere, Kopics János készített. Nem kisebb gonddal készítette a két mellékoltárt, melyeken Szent Józsefet és Magyarország Királynéját helyeztetten el. A főoltár feletti ólomüvegablak azt a pillanatot ábrázolja, amikor Samassa József érsek letérdelve a Szűzanyának ajánlja ezt a templomot.

Samassa József bíboros érsek a szentelés után nyolc évvel halt meg. Azt kérte az Istentől, hogy Szent István napján hallhasson meg. A Mindenható megadta ezt számára.

2002-ben Tóth Sándor szobrászművész elkészítette Samassa József bíboros érsek mellsobrát, amelyet a templom oromzatának jobb oldali fülkéjébe helyeztek el a következő felirattal: „AD MAJOREM DEI GLORIAM AEDIFICAVIT JOSEPHUS SAMASSA 1902-1904” – Isten nagyobb dicsőségére építtette Samassa József 1902-1904.

A Magyarok Nagyasszonya társszékesegyház felújítását Csépanyi Ferenc prépost és Dr. Váradai József, a templom korábbi plébánosai szolgálatuk idején már elkezdtek, ezt folytatta Gáspár Mátyás kanonok plébános, majd 2008-tól Papp János apát-kanonok plébános.

A két év alatt helyreállították a toronyórát, kijavították a köidomok lazulását, kicserélték és pótolták a maradék ólomüveg ablakokat is. A festés feltárással kezdődött, és mindenütt az eredeti állapotba és mintázatra hozták helyre a falakat, sőt dús aranyozás került a boltívmezőkre. Felújították a csillárokat, a mellékhajókban az eredeti mintájára hasonmás darabok is készültek. A nyitott gyóntatófülkéket zárttá alakították. Vissza került a főoltárba az Eucharisztia őrzése. Az építés idején szentsír-kápolnának épült helyiségből lourdes-i barlang lett, Seregély érsek úr kezdeményezésére.

A jelenlegi belső munkálatok 54,5 millió Ft-ba kerültek, amelyhez a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye 20 millió Ft kölcsön támogatással járult hozzá.

Román Csaba akolitus, képviselőtestületi tag

Forrás: Debrecen-Nyíregyházi egyházmegye sematizmusa – 2003 és a Nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya társszékesegyház emlékalbuma – 2004.

(A Nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya társszékesegyház belső tere a lap hátoldalán látható)

## ÖRÖKFOGADALOM-TÉTEL ÉS BÚCSÚZÁS NYÍREGYHÁZÁN

„Ígérem Istennek örökre, hogy a betegeket szolgálom, akár életem kockáztatása árán is, tökéletes tisztaságban, szegénységben és engedelmisségben.”

Ezekkel a szavakkal tette le örökfogadalmát Kovács Levente Gyula csikszeredai és Keresztes Attila sepsiszentgyörgyi jelölt Gregotsch Leonhard osztrák kamilliánus tartományfőnök előtt szeptember 5-én Nyíregyházán a Kamilliánus Rendház templomában. Az örök fogadalom jogilag egy szerződést is jelent, amelynek hivatalos aláírása a fogadalomtétel után történt meg az oltárnál.

Egy szerzetesrendben a nyilvános fogadalomtétel hitvallást, Istennek tett önkéntes ígéretet is jelent a szegénységben, tisztaságban és az engedelmisségben. A fogadalomtétel a társadalmat is érinti, hiszen a kamilliánusok feladata abban a szociális feladatban is megnyilvánul, amelyet Szent Kamill útmutatása szerint a negyedik fogadalommal végeznek: életük kockáztatása árán is szolgálják a betegeket.

A szentmisét Bosák Nándor megyéspüspök mutatta be, a homiliát György Alfréd MI kamilliánus szerzetes, a nyíregyházi rendház újonnan kinevezett házfőnöke tartotta. A szerzetes gondolataiban kifejtette, hogy a kimondott igen folyamatosan kiüresíti a szerzetes elvárásait, vágyait, nem azért, hogy üres maradjon, hanem azért, hogy az úrt Krisztussal betöltsse. A kiüresedés mérhető általa, hogy az ember Krisztuskapcsolata hogyan lényegül át embertársaik, betegek szolgálatára.

**Köszönet**

György Alfréd kinevezése egyben dr. Anton Gots kamilliánus szerzetes elbúcsúzását is jelenti. Gots atya visszatér az ausztriai Altenhoffba, a falujába, amelyet 35 évvel ezelőtt építtetett mozgássérültek részére. Ő 1985-től laikusokon, a

kamilliánus családokon keresztül plántálta Szent Kamill szellemét országunkban. Végül 1992-ben, a rendszerváltás után indult meg a lendületes építkezés, amikor már 15 család működött házában. Ez mostanra az egész országot, sőt a határon túli magyar területeket is behálózó mozgalmá fejlődött több mint száz család részvételével. Gots atya 1995-ben áttelepült Magyarországra és megalapította a Magyarországi Kamilliánus Rendet Nyíregyházán. A 15 év alatt Gots atya emblemikus alakja lett a városnak. Áldozatos életét, erőt felüli támogatását a szociálisan rászorulóknak is megismerték. Nagy tisztületnek és szeretetnek örvend ma is, így nehéz szívvel válnak el tőle barátai, munkatársai, paptársai. Búcsúzásként megajándékozta híveit az „Utunk jelei” című, korábban német nyelven, most magyar kiadásban megjelent kötettel. Ezt a kötetet Kósáné dr. Oláh Julianna, a könyv fordítója mutatta be a szentmise végén.

*Kedves Gots atya!*

A Te soraiddal nagy szeretettel kívánok a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye hívei nevében is sok erőt, békét, örömet, Isten áldását további életedre, szolgálatodra!

„Ezen a ködfalon át kell hatolnom, Uram!

Tudom, hogy mögötte ragyog a nap,

Tudom, hogy holnapra minden más lesz,

Mert Te ma is itt vagy,

benne rejtőzöl a bensőmben...” (Anton Gots

OSC: Utunk jelei)

Kovács Ágnes



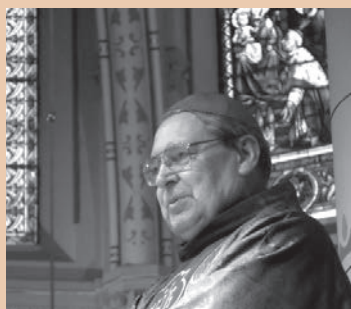
Bátról: Keresztes Attila, Kovács Levente Gyula és Gregotsch Leonhard

## LELKIGYAKORLATOS ESTÉK

Dr. Seregély István nyugalmazott egri érsek három estén át lelkigyakorlatot tartott a Nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya Társszékesegyházban a templom felújítására bemutatott hálaadó szentmisét megelőzően, 2010. augusztus 17-19-ig.

Seregély István érsek

atyja központi gondolatában a templom jelentőségét mint az Isten és ember kapcsolatának színterét emelte ki. A társszékesegyház több mint 100



évvél ezelőtti építése fogadalmi ajándék volt. Ezt minden körülmények közt ápolni és gondozni kell, hiszen a templom az, ahol Isten Igéje leginkább hallható, és útmutatást ad minden Isten útján haladó embernek, hogy eljusson az üdvösségre. Hangsúlyozta Isten házában gondozását, a keresztény közösség felelősségét, melyet az eljövendő nemzedékeknek kötelességük folytatni és majd továbbadni.

Bolega László

## NE VÁRJUNK!

Ne várjunk szervezettebb fellépésre, ha valami nem tetszik a médiában. Fejezzük ki bátran magunkat, jogunk van hozzá, adjunk hangot elégedetlenségünknek. Mint nézőnek nem kell várni arra, hogy mit mond a plébános, mikor nyilatkozik meg a püspök, ha valami sérti keresztényi önértetünket és látjuk, hogy szembe megy az erkölccsel, a szeretettel és ragadjunk tollat. Kérjük meg az unokánkat, hogy írja meg tiltakozó leve-lünket a tévének.

Ha az eddigi törvényi kontroll nem volt elégséges, akkor vegyük a kezünkbe a kezde-ményezést. Hiszen nekünk, híveknek is van feladatunk: „Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg?” (Mt 5, 13). Ez a feladat nekünk is szól, nemcsak az apostoloknak. Legyünk bátrak, másképpen nem megy. Ha magunkban, barátaink, szomszédaink közt morgunk valamelyik kereskedelmi tévé színvo-nal alatti műsorára, azzal még nem vettük föl a kesztyűt. Hiszen a mi hangunkat legföljebb né-hány tucat ember hallja. A sokszor erkölcstelen, rosszat sugalló, ostobaságot terjesztő produkciókat viszont esténként milliónyi ember nézi. Ne higgyük el, amit a tévés „szakemberek” nyilatkoznak: azért van ilyen műsor, mert az embe-rek ezt kívánják nézni. Ez hamis állítás, még azt is mondhatjuk, hogy tudatos és ravasz hazug-ság. Olyan fajta, amiről a próféta azt írta: „Jaj azoknak, akik a rosszat jónak mondják, és a jót rossznak.” (Iz 5, 20)

Valójában azért nézik az emberek ezeket a műsorokat, mert ezeket gyártják nekik, az effé-lék olcsók, és komoly haszna van rajtuk a csator-nának. Ne fogadjuk el, hogy egy délelőtti műsor vezetőjének okvetlen botrányos életet kell élnie, és nem múlhat el hét, hogy valamelyik bulvár-lap zafos botrányai közt ne szerepelne. Az sem szükségszerű, hogy négy úgynevezett „sztár” va-csorázzik hónapról-hónapra és mond ostobaságo-kat, terjeszt idióta nézeteket. Azt se fogadjuk el, hogy nincs közünk ehhez, mert katolikusok va-gyunk. Mi éppúgy fizetjük az adót, talán többet és hasznosabban dolgozunk a hazánkért, mint azok, akik lépten-nyomon kioktatnak bennün-kezt álgazságaikkal. Az sem megoldás, hogy nem foglalkozunk ezekkel az aggályos erkölcsű, tíz-parancsolatot relativizáló, romboló gondolatokat terjesztő műsorokkal, mert gyermekeink, akik-ben az erkölcsi ítélőerő még nem olyan fejlett – sajnos már bennünk sem – lépre mennek.

Miközben az egyház tanításával egy hé-ten legföljebb kétszer ha találkozunk hittan-órán és szentmisén addig a tévében akár 100 szor is látják a rossz tartalmakat. A szülőkön a teher, hogy megtanítsák gyerekeiknek a kri-tikus tévénézést. Célszerű a reklámok hazug-ságainak kritikájával kezdeni, mert azokban sűrítve szerepelnek azok az állítások, melyek arra szolgálnak, hogy az önimádatot, az ön-zést terjesszék.

Ne feledjük: „A gonoszok azonban olyanok, mint a háborgó tenger, mely nem tud megnyu-godni” (Iz 57, 20).

bz

## A „SZATMÁRI SZELLEM”

A szatmári pap hűséges a kevésben is, szegény, mint a hívei, paptársaival testvéri közösségben él. A szatmári szellem az a lelkiesség, amely a 205 éves Szatmári Egyházmegye sajátosságai kö-zött alakult ki.

A gazdag egri érsekség elég szegényen staffi-rozta ki az új egyházmegyét. A papok többnyire kis egyházközségekben szolgáltak, nem vetette fel őket a pénz. Nem voltak oda az egyházi címekért, rang-gokért, kitüntetésekért. Azok számára, akik között éltek és szolgáltak, ez amúgy is értelmezhetetlen lett volna. Amiben bővelkedtek, az a sok munka a nagy szórványban. „Sohasem hátráltak meg a rájuk nehezedő feladatoktól, a mostoha körülményektől. Sok pap mondja: örüljenek a hívek, hogy van papjuk. A szatmári papok hálásak, hogy vannak híveik.”

Az idézet Lengyel Józseftől van, aki ezt 1997-ben egy pályaműben írta le. Ugyanis e témában akkor ki-írtam egy pályázatot a Szatmári Esperei Kerületből származó kispapok részére. Balugyánszki Zsolt győz-tes pályázatában három pontban foglalta össze a szat-mári szellemről szerzett ismereteit és tapasztalatait.

## HŰSÉGES A KEVÉSBEN IS

A Szatmári Egyházmegye magyarországi részén protestánsok között nagy szórványban, 120 települé-sen élnek a katolikusok, alig húszezren. A papok 20-30 kilométereket utaznak, hogy elérjék azt a sokszor há-zaknál összegyűlt 5-6 hívőt, vagy csak 1-2 gyermeket, akik várták őket. (Megtették ezt az utat valamikor ló-fogattal is, vagy egészségüket kockáztatva, biciklivel, majd kismotorral.) Számukra nincsen tömeg, de annál fontosabbak a személyek, akiket az Isten meghívott az üdvösségre. Az emberek érzik, hogy a pap számára ők fontosak, s ezt hálás szeretettel, ragaszkodással viszo-nozzák. A pap is mindenre kész értük, fáradhatatlan buzgósággal tölti be hivatását, és ha kell, „álva dől a sírjába.” (Idézet Szíves-Schmiedt Béla bácsiról.)

(Összeállította Varga János plébános.)

## SZEGÉNY, MINT A HÍVEI

Jobb, ha nincsenek nagy igényei, álmai, elkép-zelései. Vagyont nem tud gyűjteni, mert itt csak a munkából van sok. Mégsem nélkülöznek, mert a hí-vek a szegénységükből is jó szívvel adnak nekik. Na-gyon jól érzik magukat, mert a szegénységben (sok-szor nyomorban) is nagy kincs rejlik. Tudják, hogy a kincsük ott van, ahol a szívük. A szatmári pap ismeri híveinek minden gondját. Előbb ő maga ad, csak azu-tán kér tőlük. Ha tennivaló akad a templom vagy a plébánia körül, akkor ő is ott van a hívek között. S ha már mindent megtett, ami rábízott, a sírkövé-re csak ennyit írta: „Istennek méltatlan szolgálója.” Név nélkül. (Mint pl. Márokpapi egykori plébánosa.)

## TESTVÉRI KÖZÖSSÉGBEN ÉL

A klérusban mindenki egyformán számít, le-gyen az plébános, káplán, kispap, mert egy a hivatá-suk, egy a céljuk és feladatuk. Szeretnek együtt len-ni. Templombúcsúra, szentségimádásra, névnapra mindig mindenki hivatalos. Csak az időpontot kell bejelenteni. Egymást mindig szívesen kiségtetik, he-lyettesítik. Gyakran megkeresik egymást és örülnek a találkozásnak. Összejövetelük nem erőltetett, nem formális, nem protokolláris, és nem szorítkozik csak az étkezésre. Parázs vitáik vannak, de egymásra so-hasem haragudnak. A papi közösség a megtartó ere-jük, de mindig, mindenki felé nyitottak.

„A papi hivatás mindenütt egy és ugyanaz. A szatmári rész is csak egy a sok terület közül. De a maga adottságaival, örökségével és lehetőségeivel kialakulha-tott egy sajátos papi lelkiület.” (Ezt már Németh János írta dolgozatában.)

A pályázók úgy vélték 1977-ben, hogy a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyében három örökség együttese alakíthatna ki egy sajátos közös-ségi szellemet: a szabolcsi, a nagyváradi és a szatmá-ri papok lelkiességét.

## NE BÁNTSÁTOK AZ ANYJÁT!

Jó és rossz események kapcsán egyaránt eszünkbe jut valakinek az édesanyja. A tömegből a bibliai asszony is odakiáltott Jézusnak nagy csodálattal: „Boldog a méh, amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál!” (Lk 11,27) A Biszku Béláról készült riportfilm ka-pcsán nekem is eszembe jutott az édesanyja...

Szívinfarktusból lábadoztam 1979-ben Balaton-füreden. A protokoll-részlegen találkoztam a nyí-regházi kórház és múzeum névadójának, Jósa And-rásznak matrónakorú unokájával. A templomba már nem bírt átmenni. Én vittem neki minden nap az éle-tet adó Kenyeret. Pár nap múlva kétségbeesve mon-dta, hogy új szobatársa lesz egy nagy kommunistának a hozzátartozója. Megnyugtattam: ő jön később, neki kell alkalmazkodnia. Mindent úgy fogunk csinálni, mint eddig. Másnap meg is láttam az idős asszonyt. Szorgalmasan rendezgette holmiját. Köszöntöttem őt is. Nagy érdeklődést nem mutatott. Megkérdeztem, nem zavarja-e, ha mi most imádkozunk? Fejével intett, s tiszteletudóan az ágya szélére ült. Mi pedig elkezdtük a szokásos szertartást. Áldoztatás után igyekeztem az áldást úgy adni, hogy „őt is érje.” Ak-kor láttam meg a kezében az üvegszemű rózsafüzért. Arca csalódottan tűnt. Szeretett volna áldozni? – kérdeztem. Igen – mondta. Otthon nincs rá lehető-

ségem. De, ha ide jövök gyógykezelésre, mindig akad egy pap, aki megáldoztat. Megígértem neki, hogy holnap már nem fog kimaradni.

Búcsúzásakor kezemet nyújtottam. Bemutatkozott: Biszku Györgyné, Etelka néni. Falusi asszony, Csonka-Beregiből, Márokpapiból, de Pestre költözött a gyerme-keihez. Otthon a Társulatnak is tagja volt. (Megmu-tatta az olvasóját.) Járt a templomba, de most már nem bír elmenni. Gyermekei meg nem viszik el. Nem val-lásosak. Pedig jó gyermekek voltak, csak hát... Ennyit mondtam: mindenki jónak születik, csak hát...!

Még két hetet töltöttünk együtt. Misét is monda-tott velem a kerektemplomban családjáért. Búcsúzás-kor mondta, őt nem fogja pap temetni, de megkér, hogy mondjak érte egy imát. Megígértem és megcsókoltam. Beírta nevemet és címemet a telefon-noteszébe, azok közé, akiket majd a halálesetről értesíteni fognak.

Úgy gondoltam, hogy a temetésére elmegyek. Papi civilben leszek, s egy csendes Miatyánk után olyan nagy keresztet rajzolok majd koporsójára, hogy a gyermekei is látni fogják. Nem értesítettek... Most viszont feljárn-lottam érte egy szentmisét.

„Nyugodjál hát, pihenve csendesen, Szép álmo-dat ne bántsa senki sem. / Könnyű legyen a hant, a síri föld, Míg eljön az, ki új életre költ!”

Varga János plébános



# MI TÖRTÉNIK A KATOLIKUS EGYHÁZBAN?

„Egyre több kereső ember nyit ajtót a különböző szektáknak. Egyik katolikus barátnőm lánya és családja már a Hit Gyülekezete szekta tagja, és azt mondja, soha nem érezte annyira Jézus közelségét, mint abban a közösségben. Ott tanúságot tesznek az emberek hitükről, segítik egymást, egymásért imádkoznak. Ő nem azt nézi, hogy ez szekta, hanem azt, hogy amit ott kap lelki értelemben, az jó. Próbáltam meggyőzni, és visszakérdezett, mondjak három olyan dolgot, amiért érdemes lenne visszatérnie.

Szerinte mi nem sugározzuk azt az örömet, ami a hitben el kellene, hogy töltsön bennünket.”

Kedves Olvasóim!

Azzal, amit a kérdés feltevője itt leírt, a magam 18 éves papi tapasztalatával összevetve, egyet tudok érteni némely gondolatával és észrevételével.

1. Társadalmunk anyagilag és erkölcsileg elnyomorított embere, aki mind a saját, mind pedig a társadalomban tapasztalható erkölcsi mételeyből menekülni szeretne egy olyan közösségbe, ahol megtapasztalhatja a szentet és az igazat; ahol kínzó magányát egy befogadó/elfogadó közösség oldani tudná; ahol a benne lévő szeretetet egy lelki közösségben integrálni tudná, eljut egyik vagy másik vallási közösséghez. Mivel a Hit Gyülekezetének nagyon jó a médiatámogatottsága (Hetek, ATV), ezért tud sokakat megszólítani.

Amikor azok az emberek, akik a fenti értékeket keresve belépnek a gyülekezet ajtaján, feltehetően nyitott, vidám, segítőkész emberekkel találkoznak, akik örömmel és kitárt karral fogadják az újonnan érkezőket. Ezzel szemben, ha egy idegen betér a templomainkba, hányan lépnek oda hozzá a hívek közül mondván: „Isten hozott testvér, örülünk neked, jó hogy itt vagy!” Ha pedig beül a padba, bizony előfordulhat, hogy egy „kedves” testvér ráförmed: ez az én helyem, itt én SZOKTAM ülni!

Kétségtelen tény az is, hogy a hitről, lelki tapasztalásokról többen és bátrabban szólnak a közösség előtt. Megosztják bibliai és hitbéli ismereteiket a többiekkel. Nálunk pedig erről nem beszélünk, mondván, hogy mindez magánügy, másrészt megfelelő alkalmunk sincs rá, mert a misén csak a pap beszélhet, továbbá az effajta lelki élmények megtapasztalásához nem rendelkezünk elégséges szókésszlettel.

A szekták, egészségügyi, mentális tanácsokkal, komoly anyagi segítséggel is megtá-

mogatják a rászorulókat. Mi pedig próbáljuk elintézni a Szent Antal perselyből 1-2 ezer forinttal, vagy elküldjük őket a karitás vagy a kamilliánus családokhoz.

Az imatermek mellett ott találjuk a szépen felszerelt játszótereket, tenisz- és sportpályát, és bizony az oktatási intézményekben látványosan és hatékonyan elmélyítik azt a szellemiséget, amely aztán teljesen elkötelezetté teszi a gyülekezet iránt a kisgyermeket, diákot épp úgy, mint a felnőtt embert. Ezért érzik ott jól magukat az emberek, boldogok és vidámak, és nem zavarja őket a gyülekezet, úgymond, szekta-jellege. Templomkertjeink és plébániánk vajon mennyire gyermekbarát módon vannak felszerelve, milyen természetes szépség és lehetőség tudja vonzani a gyermekeket, ifjúságot és a felnőtteket arra, hogy otthonosan, jól érezzék magukat az egyház közösségében? Továbbá az egyházi iskolába jelentkező diákok és szülei mennyire gondolják komolyan és engedik, hogy a gyermek és a család életébe a katolikus egyház beleszóljon?

## A VÉLEMÉNYEN TÚL TENNI IS KELLENE VALAMIT

2. Amikor egy hívő család nem érzi jól magát a katolikus egyházközösségben, a Hit Gyülekezetben viszont igen, talán ezen okok miatt dönt úgy, hogy elhagy minket. Ezt szomorú tényként állapítjuk meg. Lehet szidni őket és a szektákat, de a tény az tény marad. Ez elsősorban vallási életünk gyakorlatának, közösségi életünk elégtelenségének, hiányosságának komoly kritikája, és nem irányul egyházunk dogmatikai vagy erkölcsi tanításának tagadására. De vajon mit teszünk, vagy teszünk-e valamit azért, hogy visszatérjenek az IGAZ egyházba? Attól tartok, hogy nem sokat, hanem letudjuk egyikét frázissal, minősítéssel, és marad minden a régiiben.

3. Éppen ezért a helyzet komplex megoldást, átfogó szemléletváltást kíván a hívektől és papságtól egyaránt.

Kétségtelen tény, hogy liturgiánk antiextatikus, (vagyis nem az érzelmek felfokozása, hanem az értelem és a szív együttes felemelése a cél ahhoz, „hogy méltóképpen ünnepeljük az Úr szent titkait”). Mégis törekednünk kell arra, hogy a mi egyházközösségünk ne legyen jellemző az a megállapítás: „Hogy jönnek ki a katolikusok vasárnap a templomból? Mintha mi se történt volna!”

## ENGEDJÜK BESZÉLNI AZ EMBEREKET

Nagyon fontos, hogy változtassunk! A gyermekek és hívek aktív bevonása, szolgál-



lattétele a liturgiában, a karitásban, a különböző lelkeségi mozgalmak, egyházi egyesületek létrehozásával, értékes és színes programsorozat összeállításával, az emberek közösségbe integrálásával „versenyképesek” és vonzóak leszünk. Tegyük lehetővé híveink hitbéli élményeinek, szentségi tapasztalatainak közösségi megosztását. Ne csak halljanak Krisztusról, de beszélhessenek is róla. „Korunk emberei számára a hitélet új formáit merjük alkalmazni és ezáltal közelebb tudjuk hozni egymáshoz az eget és a földet, az isteni és emberi világot.” – miként azt tette II. János Pál pápa is.

Én több ilyen falusi és városi egyházközösséget és lelkeséget is ismerek egyházmegyénkben. És sok olyan egyszerű hívő embert is, aki nem nevet és kacag állandóan, de mégis öröm és derű sugárzik a tekintetéből.

Kedves Levélíró! S hogy miért érdemes visszatérni? Azért mert: 1. Nálunk az egyházi adó sokkal kevesebb, mint a 10%-os gyülekezetekben, de hatékonyabb üdvözítő eszközökkel rendelkezik, mint bármely más vallási közösség. 2. Jézus egyetlen egyházat hozott létre, és azt az apostolokra bízta. 3. Végül, ha valaki a vallásban nemcsak hangulatot és érzelmi feldobódást keres, hanem az igazságot és a megszentelődéshez szükséges kegyelmeket, akkor a katolikus egyházban feltalálható hitletétemény és a szentségek teljessége itt áll rendelkezésére. Ha engedi, hogy Jézus és az ő tanítása elválaszthatatlan az életében, akkor itt is megtalálja azt a hitet és örömet, amely betölti az életét és elvezeti az örök üdvösségre! Ezt elmondva nekik, még egyet tehet értük: buzgón imádkozik értük, hogy meghallják és megértsék szavai súlyát és igazságát! Én is azt teszem.

Juhász Imre  
plébános

# MA MÁRIÁRÓL SZÓLNAK A DALOK

„Ave Maria”

...tengerek csillaga,  
napnál ékeőbb,  
édennél kívánatosabb,  
rózsaszíromnál bíborabb... (Sík Sándor)

Már az őskeresztény korban kialakultak annak a Mária-tiszteletnek a gyökerei, amelyet a keresztény évszázadok számos új vonással gazdagítottak. Ennek a gazdagodásnak legalább olyan mélyek a dogmatikai alapjai, mint amilyen erős a jámbor, népi ihletettséggű Mária-kultuszok elterjedése szerte a világon. A nyugati latin egyházban a Boldogságos Szűz, a keleti egyházakban pedig a Istenszülő képe magasodik fel valamennyi teremtmény fölé.



Már a 13. században Srassburgi Hugó: *Szűz Mária dicsérete* c. himnusza a világ asszonyának nevezi Jézus anyját: „Áve világ asszonya, / Tengereknek csillaga, / Édes hárfá, Mária!”

Sík Sándor ihletett fordítása nemcsak pontosan, hanem hangulatában és a művészi megformálás eszközeiben is követi az eredeti latin szöveget. A tengerek csillagának, napnál ékeesebbnek, édennél kívánatosabbnak, rózsaszíromnál bíborabbnak említi Máriát. A himnuszköltészet másik jelentős

alakja, Todi Jakab a 13. és 14. század fordulóján az örvendező és fájdalmas Szűzről írt himnuszaiban a szerkezeti, gondolati és frazeológiai hasonlóságok stílusesszékével állítja elibénk Mária örömet és fájdalmát.

„Áll az édes Isten anyja, / Öröm arcát fénybe vonja, / Úgy ringatja kislát... / Szent újongás hatja át.”

## ÁLDOTT VAGY...

Akik csak egy kicsit is járatosak az irodalomban, jól emlékeznek azokra a versekre, amelyeket nagy költőink a Mária-élmény hatása alatt írtak. Dsida Jenő *Angelus* c. verse az angyali üdvözlés csodáját és áldásos boldog következményét énekl meg. A csoda, mint írja, „pár alázatos szóval elvégeztetett, hogy ragyogjon fel a fény a föld felett!”

Nem mindennapi költői magatartás szülte Ady Endre *A pócsi Mária* c. költeménye. A „nyakas magyar kálvinista” Ady nem tudja kivonni magát a közeli Partiumból, Érmindszentről a pócsi Máriához zarándoklók, a búcsúból jövők éneklő-imádkozó hangulatából. Gondolatai erre a konkrét élményre fűződnek fel a vers soraiban:

„Ma Máriától jönnek a szívek, / ...mindig új-új csapat / Énekel a poros, tarlott mezőkön, / Ezek hozzák magukkal a hitet / S porfelhőkben fölöttük ez a nő jön.”

A következő sorokban a tőle ismert elentmondásosságával a Regina Vitae-hez szól, vele akar beszélni:

„Egy idő óta megnőtt a szívem, / S a szép bűnöktől keservesen tiszta, / S most hirtelen csak Tégedet keres / Egy szűzetlen és bűnös kálvinista.”

Ady tudja, vagy inkább csak sejti, hogy találkozott valakivel, akinek hatása erősebb mindennél. Nagy küzdelmében, életharcai-ban Ő jelent megnyugvást:

„Óh, Mária, most jön a hazudó / Igazi és Halált-incselő Élet, / Óh, Mária, Élet, giling-galang, / Áldással, hogy ma találkoztam veled.”

A prózaíró Gárdonyi Gézárt versírásra ihlette az esti harangszó. A júniusi este idilli szépségű csendjében megszólal a távoli harangszó, s ebben az estében merengő, messze révedő hangulatban felidézi Mária életét, a csodát:

„Tán ilyen este volt, ily csillagos, / az ég ilyen tiszta, föld ily harmatos, / s a kerti fák így álltak félhomályban, / amikor szobája magányában, / ott térdelt kis gyékény-szőnyegén / s imádkozott magasba néző szemmel... / S a szoba megtelt égi fényözönnel: / Üdvözlégy Mária!”

Érdemes figyelni arra a nem egyedülálló körülményre, hogy íróink, költőink az egyébként profán hangvétellű szerelmes lírában is idézik Mária alakját. Így van ez Váci Mihály *Ave Maria* című versében is. A litániázó szerelemkeresés orgonafutamaiban Mária neve hangzik fel újra és újra:

„Mária! – jászlak meleg aljára vetett kisdéd-kori ágyak! / Jézusi gyermekkor, mikor még hittem, hogy reám, mint messiásra – várnak!... / Mária! valami betlehemi szelídségű emlék az én örök sírásom!... / Mária! – zokogó ária, templomi dallam, Ave Mária, zsoltár, / Énekek Éneke! – halk kórus, botló gyermekkoromban / már bennem dudoltál.”

(Csermely Tibor)

## L. GÁL MÁRIA: MEGTÖRT CSEND

Mostanában, hogy éveim sokasodnak, az irodalmi élet szűkebb hazai képviselői gyakran találnak meg kiadás előtt álló, vagy már megjelent verses vagy prózai kötetekkel, hogy – megtisztelő módon – megörvendeztessenek azokkal.

Kérdő tekintetükből mindig kiolvassom, hogy nem az irodalmár műbírálata várják, hanem a biztató visszaillesztést, a megértő emberi szót, a gondolati és stílári gyengeségeken is túlmutató alkotói szándék megértő gesztusait.

L. Gál Mária immár ötödik kötetének ajánlójaként elfogultságomat, ha akarnám, sem tudnám palástolni. A csend költője az elmúlt években mindig megtisztelt azzal, hogy egy-egy kötet megjelenése előtt megismerhettem a csendben érlelődött újabb alkotásait. És

egyre-másra születtek a lírai vallomások, hol a csendet alkotói feltételnek elfogadva, hol a csenddel jámborul hadakozó verseket a világra segítve. Azt csak sejteni lehet, hogy előbb-utóbb feltöri ezt a csendet. A csend tudatos és szándékos megtörése közel sem megtagadása – inkább betetőzése – az előző vallomásainak.

A kötet cikluscímei a költőnő témavilága gazdagodásáról adnak hírt. Tömörebb, nem egyszer feszesebb és célratörőbb lett stílusa és a versek belső szerkezete, akkor is, amikor emlékmorzsaikat gyűjti egybe, és akkor is, amikor gondok terhét elfogadva szép és mély hitvallása fénylik fel a versekben. A sóhajok nem pusztába kiáltott szavak, a bánatok mindig vigasztalást nyernek. A csüggedés – mint fájdalmas emberi érzés – csak ideig-óráig környékezik, hiszen az időutazásban felsejülő öro-

mök, a természeti évszakokhoz kötődő képei, és az ünnepek lelkesült hangulata megteremtik emberi és költői egyensúlyát.

Sík Sándor, a piarista papköltő az *Acél-ember* című versében az emberi felelősséget és helytállást a telefonpóznák allegóriájában fogalmazza meg: a vezetékek hozzák-viszik az üzeneteket.

L. Gál Mária üzeneteit kötetek hordozzák. Küldözgetik nekünk szánt mondanivalóját. Mi pedig, akik olvasói vagyunk, visszaküldünk valamit a szeretetből, a megértésből és a biztatásból – megérdemli.

Dr. Csermely Tibor

A *Megtört csend* szerzője (Lupsa Józsefné) Lupsa Tamás püspökladányi plébános atya édesanyja.

# A KÁLMÁNHÁZI KÖLTŐ

Szabolcs szélén, Nyíregyháza és Hajdúnánás között félúton egy takaros település tűnik föl: Kálmánháza. Itt született (1921-ben) a XX. század magyar költészetének egyik klasszikusa: Rákos Sándor. ... *legfőbb idejét / gyerekkoromnak ... isten / és a világ háta mögött rejtőzködő Óperencián túli / tanyahelyen töltöttem...* – írja Csigavonalban a *Par-nasszusra c. prózaversében*.

Átalakított szülőházán emléktábla jelzi a költő elszánt küzdelmét: *Mint gyámkő az omló háznak, / nekifeszül az elmúlásnak / a gondolat.*

Ezt a létkérdéseknek és léttörvényeknek nekifeszülő gondolkodásmódot érhetjük tetten a lélek sötét éjszakájában is istenkereső s mi több: evangéliumi ihletű (krisztusi) verseiben.

Az etikai választás gyötrő s mégis oldó kényszerével szembesít *Feleúton c.* nyolcsorosa: *Körülöttem / a kietlen üresség / korom szerint már / Krisztus se lehetnék / Pilátusnak / fiatal vagyok / szemre húzott kalappal / hallgatok.*

Úgy hat ránk az egyes szám első személyű dráma, mint a Munkácsy-trilógia Nagypéntek délután.

Vajon szívesen emlékszünk-e a jézusi intelemre? *Aki utánam akar jönni, vegye fel keresztjét! A Libera nos a malo!* Rákos-vers a gonosz főfő kísértésének azt tartja, hogy könnyű a megváltódás, ingyen ajándék. Nem! *Nem krisztusi ajándék a megváltás, vérben-lucskban / ki-ki maga szenved meg, / keresztfára kerül az, kinek emberi szíve dobban / s békét keres sejtjeinek...*

A belső békét egyféleképpen érhetjük el: a legfőbb törvény szolgálatával: *Vallass meg, kemény akarat, / törj össze, hogy igaz lehessen, / hogy útjait söpörjem én / a mezítlábas szeretetnek!* Ennek előfeltétele a megtöretés, amit *Kenyér c.* versében kér és sürget a költő.

## ANYAVERS

Nem várt helyzetben s időben – in medias res – jelenik meg a sirató Mária: *Milyen zuhanások ezek, jaj miféle kopácsolás...* Bitókhöz való szálfákat vágnak ki Kajafás pribékjei. A kopácsolás balsejtelemmel, majd kétségbeeséssel tölti el Máriát az utcán: *reggel van, állok a ház előtt...* Mióta s hányadszorra? *vállam a kapufélfának vetem, / úgy várlak, fiam, hogy majd fölbukkansz az utca végén...* (Az *Anyám szavai* című, Csoóri Sándor-vers kerestetlen szépsége s tragikumma társítható a Siratóhoz: *Köszönjük ne-*

*ked, fiam, hogy hazajöttél... Amikor jössz, az a mi vasárnapunk... Csak várni ne kéne soha! ...ki van az én szívem is verve, hét vassal körös-körül.*

Figyeljük csak Mária szólító szavait: *fiam; drága fiacskám; kicsi fiam; Jézus, kedves jó fiam; Jézusom; ó, fiam, fiamkám; Jézus, szerelmes fiam...*

A költő idősíkváltással él: Mária visszaidézi fia gyermekkorát, aztán a közeli múltat: királyi bevonulását Jeruzsálembe. Végül kiélesedik s kimerevül a pergő filmszalag: kiáltozó, zokogó asszonyok, anyák bukkannak fel a fordulónál, ott, ahol Jézusnak kellene; mire Mária háromszor ismétli meg fölismerését: *ó, most értem már a kopácsolást... most értem a jóslatokat... Jézus, szerelmes fiam, most értelek meg először!*

(Rákos Siratója tovább folytatódik az időben: *Aranysirató c.* hosszúversében a fiú siratja el halott anyját.)

Rákos Sándor 1999-ben halt meg. Utolsó versének, a *Zsoltárnak* kezdése is reményt és vigaszt nyújt a kétség közt hányódóknak s a kicsinyhitűeknek: *Uram Te nemcsak a hívők / a hitetlenek istene is vagy...*

Bakajszs András  
tanár

## KERESZTÉNY GYÖKEREINK

# A MAGYAROK MÁRIÁJA

A KÉSZ előadás-sorozatának („Keresztény gyökerek és a boldog magyar élet”) keretében Dr. Barna Gábor, korábban a KLTE oktatója, jelenleg a Szegedi Egyetem tanszékvezető professzora, szept. 3-án tartott előadást a debreceni Szent József Gimnáziumban. Az alábbiakban a professzor néhány gondolatát közöljük.

Mária halandó emberi-asszonyi sorsa révén a kereszténységet frissen felvett népek szívéhez hamar közel került. Ezzel a Mária-képpel találkozott a X. sz.-i magyarság is. Mária, mint a hit példaképe, egyenesen Krisztushoz vezet, védelmező és pártfogó az egész nemzet számára.

A Mária-kultusz még a reformáció időszakában is tovább élt, a protestáns irodalomban is kifejeződik a Mária-tisztelet. A középkortól jelennek meg a Mária-imádságok. Az „Élő Rózsafüzér” hazánkban különösen elterjedt ima-társulattá vált, 1920-ban mintegy másfélmillió tagja volt. A modern teológia hangsúlyozza, hogy Máriát ugyan nem imádás, hanem tisztelet, de különösen erős tisztelet illeti meg.

Az ünnepek meghonosításában rendszerint egy-egy szerzetesrend játszott szerepet. A ferencesek révén terjedt a „vizitáció” (Mária látogatása Erzsébetnél) ünnepe. Kolostorai, letelepedési helyeik lettek később a búcsújáró helyek. A Mária-ünnepek simultak a természet évi, valamint az emberi élet ciklusaihoz, s ennek megfelelő elnevezéseket kaptak, mint: Gyümölcsoltó (fogantatás), Sarlós Boldogasszony (vizitáció). Szent István első székesegyházát Székesfehérváron „Mária elszenderedésének” (mennybevételének, megkoronázásának), Nagyboldogasszonynak szentelte.

## A BOLDOGASSZONY ELNEVEZÉS MAGYAR SAJÁTSÁG

Az asszony jelentése „úrnő”, míg a boldog: szent. Sok Mária-ünnep egyúttal Jézus-ünnep is: Megtestesülés, Jézus bemutatása a templomban és áldozat bemutatása a tisztulásért, vagy Mária eljegyzése és a kánai menyegző együtt. Az ünnepek sokszínű jelentéséből szép szokások születtek. Ilyen pl. Nógrádban, Karancs-vidéken a virágszentelés Nagyboldogasszony ünnepe előtt, annak a hagyománynak az emlékére, hogy Mária halála után koporsójá-

ban csupán virágokat találtak. Az ünnepek sorában számunkra legkedvesebb október 8., Magyarok Nagyasszonya (Patrona Hungariae) ünnepe.

A Mária-kultusz vallási életünkbe való mély beágyazódása valószínűleg több tényező eredménye. Az Árpádok idején Emese, a nemzetség ősanjának tisztelete is közrejátszhatott. A magyar nyelv ősi szavai, kifejezései (lélek, búcsú, Isten, ima, boldog, stb.) arra vallanak, hogy a honfoglaló magyarság már fejlett vallási fogalmakkal rendelkezett, így a kereszténység teológiájának befogadása nem okozott nehézséget. Azonban a magunkkal hozott Istenanya-Boldogasszony kultusz, amiről manapság hallani lehet, nem látszik megalapozottnak.

Dr. Barna Gábor előadását szent helyeink Mária-ábrázolásaival és Mária-énekekkel illusztrálta. Ezután a magyar irodalom és a magyar népművészet alkotásaiból hallhattunk, láthattunk szemelvényeket.

Lejegyezte: Dózsa László  
KÉSZ – Debrecen

(Az előadásról bővebben olvashatunk a [www.dnyem.hu](http://www.dnyem.hu) oldalon)

# EGYHÁZMEGYEI IFJÚSÁGI IRODA ÉS KÖZÖSSÉGI HÁZ

Éz év május 1-én Bosák Nándor püspök úr megalapította a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Ifjúsági Irodáját, a Varga utca 17. szám alatt lévő Szent Anna Közösségi Házban amelynek vezetésével engem, Szabó Fruzsínát, bízott meg. A továbbiakban az ifjúsági iroda híreit, közleményeit olvashatjuk.

## HÍREINK GYALOGOSAN MÁRIAPÓCSRA

Az Ifjúsági Iroda gyalogos zárandoklatot szervezett Debrecenből Máriapócsra 2010. július 22-25 között. 19 fővel vágtunk neki a 70 km-es útnak, melynek az útvonala Debrecen – Hajdúsámson – Tisztavíz – Nyíradony – Nyírmihálydi – Nyírgelse – Kisléta – Máriapócs volt. Az időjárás nem mindig kedvezett nekünk, hiszen a 30 fokos melegtől a zuhogó esőig mindenben volt részünk. Mindezek ellenére kitartóan igyekeztünk Máriapócs felé buzgón imádkozva és énekelve. Nagyszerű élmény volt a Szűzanyához megérkezni, Őt imá-



val és énekszóval köszönteni. Máriapócsra éjszakai szentségimádást tartottunk a kegytemplomban, ahol félhomály, gyertyafény, diavetítés, valamint a gitár és a fuvola hangja tette bensőségessé az Oltáriszentség előtt végzett imádságunkat, amelybe mások is bekapcsolódtak. Vasárnap a búcsúi szentmisére gyülekeztünk Máriapócsra a többi hívővel, pappal és kisppal. A püspöki szentmise minden külső tényezőtől eltekintve zárandokutunk fénypontja lett. A részletes élménybeszámoló a zárandoklatról készült képekkel együtt megtekinthető az Ifjúsági Iroda honlapján.

## TÁBOROZÓK A KÖZÖSSÉGI HÁZBAN

A közösségi házat öt héten keresztül birtokba vette egy nyári napközis kézműves tábor, egy hétig ikonfestő tábor volt a házban és egy keresztelő utáni állófogadásnak is helyet adott a közösségi ház.

## TERVEINK FIATALOK A TISZTASÁGÉRT

Szeptember 22-én, szerdán, Debrecenben a Szent Anna templomban bekapcsolódunk a fiatalok tisztaságért tartott imaestbe, amely imára hívja a fiatalokat az ország több helyszínén és a határon túl is. Az imaest a 6 órás szentmisével kezdődik. Sok szeretettel várjuk az érdeklődőket.

A Nagymarosi Ifjúsági Találkozó a magyar katolikus fiatalok legnagyobb múltira visszatekintő – 1973 óta létező –, évente kétszer megrendezett országos lelkinapja. A találkozó lényege, hogy több ezer kisebb és nagyobb gyerek, fiatal, idős, szerzetes és pap, világi találkozók egymással és Istennel a nagymarosi plébánia kertjében. Az őszi találkozó 2010-ben október 2-án lesz. További információkat a nagymaros.katolikus.hu internetes oldalon lehet olvasni. Szeretettel várunk mindenkit a szervezők.

## HOGYAN LEHET 72 ÓRA ALATT KICSIT JOBBÁ TENNI A VILÁGOT?

A 72 óra kompromisszum nélkül határainkon is túlvélő mozgalmat október 15-17 között



rendezik meg. Egyházmegyénk római katolikus kapcsolattartója Szufelják Demeter (30/463-34-93), görögkatolikus kapcsolattartója pedig Vadász Viktória (30/768-78-21). Főszerzője az Ökumenikus Ifjúsági Iroda.

A szociális akció során a fiatalok közhasznú feladatokat teljesítenek, például szociális intézmények, játszótérek felújítását, erdőtakarítást, ételosztást hajléktalanoknak, kulturális műsorok szervezését különböző közösségeknek (fogyatékkal élők, idősek stb.). Ez a határon és felekezeten átívelő kezdeményezés jelenleg Magyarországon kívül Ausztriában, Bosznia-Hercegovinában, Svájcban, Szlovákiában és

Szlovéniában működik. További információkat és érdekes kis filmeket lehet találni a [www.oki-iroda.hu/72h](http://www.oki-iroda.hu/72h) honlapon.

Az érdeklődőknek Szufelják Demeter nyílt fórumot tart szeptember 20-án Nyíregyházán a Váci Mihály Művelődési Központban (Szabadság tér 9.) 16.30-tól, illetve szeptember 22-én Debrecenben a Debreceni Művelődési Központban (Kossuth utca 1.) szintén 16.30-tól. Ezekon a fórumokon személyesen lehet találkozni, kérdéseket feltenni és jelentkezni a „72 óra kompromisszum nélkül”-re.

Szabó Fruzsina

[ifi.iroda.dnyem.hu](http://ifi.iroda.dnyem.hu)

## FAVÉT

A nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnáziumban az őszi hónapok során minden évben megrendezésre kerül a FAVÉT (Fiatalok A Világ Életért). Ezt az egyházmegyei rendezvényt olyan fiatalok szervezik, akik keresték az életük értelmét. Isten kegyelméből gyermekként, tizenévesként megérthették, hogy életük akkor lehet csak igazán boldog és teljes, ha Pál apostollal együtt vallhatják: „nekem az élet Krisztus.”

Egy egész napos program keretében tanúságtételekkel, énekkel, zenével, néhány meglepetéssel, csoportos és személyes beszélgetésekkel szeretnék megosztani látásukat, hitüket, tapasztalataikat, örömeiket és legfőképpen szeretetüket minden érdeklődővel.

Szeretettel várjuk a kedves vendégeket 2010. november 13-án a nyíregyházi Szent Imre Gimnáziumban. A résztvevők számára ebédet biztosítunk.

Bákonyi János

Szent Imre káplán, iskolalelkész

## PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

### Az Ifjúsági Iroda logójának elkészítésére

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Ifjúsági Irodája pályázatot hirdet az „Ifjúsági Iroda logója” címmel. A pályázati felhívás címében jelzett témához kapcsolódó alkotásokat várunk. A logó a későbbiekben az Ifjúsági Iroda állandó emblémája lesz.

**Alkalmazható technika:** bármilyen technika használata megengedett (grafit, színes ceruza, zsírkréta, tus, tempera, diópác, szénrajz, számítógépes rajz stb.) /A plágium kizárást von maga után/.

**A pályamunkák mérete:** A/4 vagy A/5 méretű legyen, hogy jó minőségben vihetjük fel a honlapra.

**Pályázhatnak:** 16 és 35 év közötti fiatalok. Minden pályázó maximum két pályamunkával nevezhet.

A pályamunkák hátoldalán jól olvashatóan, tollal tüntessék fel az alkotó nevét és életkorát, pontos postai címét, telefonszámát, e-mail címét.

**Értékelés:** a beérkező pályamunkákat az Egyházmegye zsűrije fogja értékelni, az eredményhirdetés és a díjátadás pontos helyéről és idejéről e-mailben értesítjük a pályázókat.

**Díjazás:** a zsűri által kiválasztott 1. helyezettnek az iroda fizeti a Madridi Ifjúsági Világtalálkozón való részvételét, munkáját és személyét bemutatjuk az egyházmegyei Örömhír újság következő számában és az Ifjúsági Iroda honlapján.

**A pályázat benyújtásának módja:**

**Postai úton:** A borítékra írják rá: „Ifjúsági Iroda logó”

Cím: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Ifjúsági Iroda, 4024 Debrecen, Varga u. 17.

**Elektronikus úton:** [ifi.iroda.dnyem@gmail.com](mailto:ifi.iroda.dnyem@gmail.com)

**Beküldési határidő:** 2010. október 10.

# ÖTVENHÁROMEZER MINISTRÁNS RÓMÁBAN

53000 ministráns, köztük 1600 magyar, egyházmegyénkből egy 55 tagú csoport képviselte a világ ministránsait az ötvenként megrendezett Nemzetközi Ministránstalálkozón Rómában 2010. augusztus 3-4-én. A fiataljainkat hazánkból Bosák Nándor főpásztor, mint a Püspöki Kar hivatásokért felelős referense is elkísérte. A csoportot Bákonny János, Csordás Gábor és Kiss Tibor atyák kísérték el.

A hosszú utazás után másnap reggel igen fáradtan érkezünk meg szállásunkra, amely egy kempingben volt Róma közelében. Az első délutánunkat strandolással töltöttük a Tirrén-tengerben. Másnap kora reggel útnak indultunk a Vatikánba, hogy a Magyar Kápolnában szentmisén vehessünk részt, amelyet Püspök Atya mutatott be. A reggeli szentmise után megkaptuk hivatalos öltözékünket a találkozóra: egy fehér sapkát, pólót és egy narancssárga sálát. Minden nemzet különböző színű sálát kapott, amelyet el is cserélhettünk egymással. A németek tört fehér színűt kaptak, így mondanom se kell, hogy nagyon tetszett nekik a mi sálunk. Amikor mentünk végig Róma utcáin és találkoztunk németekkel, ebből állt a beszélgetésünk: „Change?” – „No” vagy pedig „Tauschen?” – „Nein.”

A kezdeti cserélgetések után megnéztük Róma nevezetességeit: voltunk a Piazza Navonán, fagyiztunk a Trevi-kút mellett, majd felkerestük a Colosseumot, a Forumot és a Vittorio Emanuele emlékművet is. Mindezen szép látnivalók mellett igazán nagy lelki élmény volt, hogy végigjártuk Róma négy főtemplomát: a Lateráni Szent Jánost, a Santa Maria Maggiorét, a Falakon kívüli Szent Pált és a Szent Péter Bazilikát.

A harmadik nap volt a „nagy nap”, amikor is a

pápa audiencián fogadta a ministránsokat. Castel Gandolfo-i nyaralását megszakítva helikopterrel érkezett a térre. A Szentatya beszédében visszaemlékezett azokra az időkre, amikor még ő is ministrált, majd pedig Szent Tarziciusz alakját állította példaként elé, valamint felhívta a figyelmet az Eucharisziára. Beszéde után magyarul is köszöntött minket. A főpapi áldás után véget ért a központilag szervezett találkozó, utána még egy közös magyar szentmisén vettünk részt a Santa Maria degli Angeli Bazilikában, amelyet

felvidékiekkel együtt. Voltunk az Annyalos Boldogasszony Bazilikában is. Éjfélután pedig Velencében álltunk meg, ahol a szemerkélő esőben mentünk be a Szent Márk térre, megnéztük a Dózse-palotát, a Szent Márk Székesegyházat – kívülről – és a Sójahajók hídját. Majd végleg hazafelé vettük az irányt, és másnap délután érkezett meg csapatunk Nyíregyházára.

A találkozó fő mottója volt: „Merítsetek az élővízforrásból”. Sokáig gondolkoztam azon, hogy vajon én hogyan és mennyit merítettem a



Bosák Nándor és Németh László püspök atyák, valamint számos magyar pap mutatott be.

Másnap útban hazafelé megálltunk Assisiben, Szent Ferenc és Szent Klára városában. Itt egy közös szentmisén vettünk részt a

Forrásból, mennyivel lett más az életem. Nem kell nagy csodákra gondolni, hanem egy apró kis változásra: megerősödött a hitem, ami majd később nagy csodákat hozhat!

Németh István

## BICIKLIVEL MÁRIAPÓCSRA

Fényeslitkéről 18 elszánt, céltudatos ifjú ült biciklire július 22-én a reggeli szentmisét követően, hogy az egyházmegyei búcsúra a pócsi Szűzanyához zárandokoljon.

Három napon át tekertünk, miközben felfedeztük megyénk tájait és jobban megismertük egymást is. Testi-lelki-szellemi felgyógyulásra várt a zárandokokra. A napi 2-3 órás kerékpározás erős, edzett ifjakká tett minket; szellemi frissességünkről pedig a vetélkedősorozat gondoskodott.

Az első megállóhelyünk Vásárosnamény-Gergelyugornya volt, ahol (nap)fürdőzésben pihenhetünk ki a biciklizés fáradalmait. Este meglepetésvendégek érkeztek hozzánk, Maga László atya és szeretett harangozónk, Marika néni személyében, aki kakaspörköltet készített számunkra bográcsban.

A következő nap Mátészalkán Tamás László káplán atya jégkrémmel csillapította hőségünket. A második nap fásztó volt, többen ágynak dőltek; az aktívabbak pedig meglátogatták a Szatmári Múzeum gazdag tárányagát; a régió összegyűjtött örökségét a körpanorámás hirtő, szekér- és kocsigyűjteménnyel együtt. A pén-

teki vacsorát káplán atya társaságában fogyasztottuk el; akit a kellemes melódiákkal kísért lakoma után táncszobába is invitáltak. Másnap reggel 7 órakor szentmisét tartott részünkre a Szent József templomban, s prédikációjában hangsúlyozta azt, hogy beszélgetéssel lehet igazán megismerni a másikat. Mátészalka után Máriaipócs felé irányítottuk



tuk bringák kormányát, ahová pontban délben gurultunk be még a vihar előtt, napközben szerzett fáradalmainkat a zárandokházban pihenhetünk ki. Mindezek után újult erővel fogtunk hozzá a papri-

kás krumpli elkészítéséhez. Vasárnap reggelre sajnos zuhogó esőre ébredtünk, de ez sem tántoríthatta el bennünket célunktól: részt venni az ünnepi szentmisén, ahol kis csapatunk fiú tagjai segédkeztek mind a perselyszedés, mind az áldoztatás alkalmával. Így büszkén és méltóképpen állhattunk a Szűzanya előtt.

A szentmisét követően szabolcsi töltött káposztával csillapíthattuk éhségünket és indulhattunk hazafelé, igaz már négy keréken. Ugyanis az időjárás nem engedte, hogy kerékpárral induljunk haza, így a szülők is kivették részüket a zárandoklatból.

Mindezek ellenére bátran állíthatjuk, hogy egy csodálatos, élményekben gazdag négy napon vehettünk részt. Utunk során lehetőségünk nyílt egymás megismerésére, emellett olyan értékes éretnyekkel is gazdagodhattunk, mint a türelem, tolerancia, segítőkészség egymás iránt.

Mindannyian várjuk a következő zárandoklatot, s reméljük a jövőben még többen térhetünk vissza a pócsi Szűzanya oltalmához.

Viszontlátásra jövőre, újult erővel!

Hegedűs Katalin és Zsuzsanna

# NYÁRI ORATÓRIUM RAKAMAZON

„Bármit tehetnek, csak bünt ne kövessenek el” (Don Bosco)

A rakamazi hittanosok tartalmasan töltötték el a nyarat Szakács Péter rakamazi káplán kéthetes oratóriumot szervezett számukra.

(Az alábbiakban Szakács Péter káplán atya számol be tapasztalatairól.)

Mi is az az oratórium? Tulajdonképpen ahány kor, ahány település, annyiféleképpen lehet értelmezni, és talán pont ez a megfoghatatlanság a jó benne. Az oratóriumok alapvetően három részre tagolhatók: templomi, kreatív-készségfejlesztő és játékos programokra.

## KIKNEK VOLT JÓ AZ ORATÓRIUM?

A **plébániának**, mert élet volt, és ahol élet van, ott jelen kell, hogy legyen az élet szerzője is. Jó volt hallani a gyerekzsivajt, és jó volt látni, ahogy megtelik az étkezőpajta, jó volt hallgatni az éneküket és megszeppent csendes imájukat.

A **segítőknak** is hasznos volt. Azoknak a felnőtteknek, akik a napi főzést elvállalták és együtt voltak egy nemes célért, áldozatot hozhattak és az áldozatukból fakadó mosolyokat még aznap visszakaphatták. Ők mintegy 20-an voltak a két hét alatt, ők nincsenek a létszámba számítva, hisz jöttek, láttak, főztek.

## A HITOKTATÓ IMÁJA

„Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg?” (Mt 5,13)

Isten, mély alázattal térdelek előtted és köszönöm neked, hogy lelkeket bíztlál rám. Adj kegyelmet, hogy türelmesen oktassam őket, s mindannyiukat a szorgalom, a becsületesség és a keresztény békeszeretet szellemében neveljem. Kérlek, engedd beáramlani erődet és tanításodat életembe, testemnek minden porcikájába, szívemnek, lelkemnek, akaratomnak legkisebb rejtekébe. Segíts, hogy példaképül szolgáljak tanítványaimnak, a haragot elkerüljem és semmi olyat ne kívánjak tőlük, amit én magam sem tudok teljesíteni. Segíts, hogy egyiket se részesítsem előnyben, senkit se mellőzzek, és mindig igazságos maradjak. Érezzem meg a rám bízottak lelki szükségletét és azt erőmhöz mértem enyhítem. Ne engedd, hogy türelmetlenségem egyetlen lelket is elidegenítsen tőled.

Istenem, én mindig hú akarok lenni. Hozzád, legyen fáradozásom eredményes. Az étel a sótól kapja meg az ízét és a só óvja meg a romlástól. Uram, engedd, hogy a föld sója lehessen, hogy ízéssé, vonzóvá tegyem a rám bízottak számára a keresztény életet. Ámen.

A **szülők** is aktívan részt vettek napjainkban, segítettek és többen közülük ott ragadtak. Mi akartunk rajtuk segíteni és ők segítettek rajtunk. Ami délutánra elfogyott, abból reggelre lett annyi, hogy egy üzemi konyha gazdasági főnöke is belepirulna. Az együtt töltött heteket a szeretet és a gondviselés nagy művének éltük meg. A legtöbbször hallott szülői záromondat pedig egy égígérő sóhaj volt. Nagyon jó volt, de kár, hogy nincs egész nyáron.

Az **ifjúsági hittanosoknak** és a hozzájuk csatlakozó filia közösség tagjainak: 14 ifjúsági hittanos és 3 egyetemista, akikből a koruk miatt senki nem nézné ki, hogy felelősséggel rájuk bízható 4-5 másik gyerek, és mégis, párban dolgozva a két hét egyetlen szülői panasz nélkül telt el. Felelősséggel dolgoztak. Voltak ketten, akik a 10 perces szünetben egymásra

dőlve elaludtak, volt, aki hét nap címezés után nem volt olyan fáradt, mint innen hazafelé, és volt, aki az oratórium utáni héten egyszerűen nem tudott mit kezdeni magával, úgy el volt telve a két hét örömeivel. Felnőttek, ha két hétre is, de felnőttek. Legyenek rájuk büszkéek a szüleik és a gyerekek, akikre vigyáztak, annyira úgy sem tudnak rájuk szeretetteljes büszkeséggel tekinteni, mint ahogy az Isten szemléli őket. Nekem pedig igazi istenélmény volt a két hét, amit a rám bízottak szereztek.

Jó volt **Istennek** is: Mert jó volt. Mert bűn benne alig volt.

Szakács Péter



## A HITOKTATÁS FELTÉTELEI

Az iskolai hitoktatást az előző évekhez hasonló feltételek között végezhetik a hitoktatók.

1. A hittancsoport létszáma legkevesebb 10 fő legyen, ettől csak egészen indokolt esetben lehet eltérni. Egy tanítási óra időtartama 45 perc, a hitoktatók lelkiismeretesen töltsék ki ezt az



időt. Nem számít két órának az sem, ha az óra 45 percnél tovább tart. Ahol nincs megfelelő lehetőség az iskolai oktatásra, ott a plébániai hitoktatást kell megszervezni.

2. Az elsőáldozást legalább három, a bér-málást újabb két éves hitoktatás előzze meg, és ez legyen „katekumenátus” jellegű. E két szentségre való előkészítés alatt a szülőkkel is foglalkozzanak, hogy az egész család, és az egész

egyházközség ünnepe legyen e beavató szentségek felvétele. Nagy gondot fordítsanak arra, hogy a gyerekek rendszeresen vegyenek részt a vasárnapi szentmiséken, szertartásokon!

3. A **világi hitoktatók** egy évre kapják megbízatásukat. Ezért a tanév elején minden hitoktató részére újra kérni kell a megbízást. Azok kaphatnak felhatalmazást, akik megfelelő képzettséggel és rátermettséggel rendelkeznek, akik maguk is rendszeresen gyakorolják hitüket. *Világi hitoktató 60 éves kor felett nem kap hitoktatói megbízást.*

4. Csak az hitoktathat, aki püspöki megbízatással (canonica missio) rendelkezik. Ez azon esetekre is vonatkozik, amikor valaki helyettesként végzi a hitoktatást.

A hitoktatók munkaköri feladatához tartozik, hogy vasárnaponként a **gyerekekkel együtt** részt vegyenek a szentmisén, rendszeresen látogassák a hitoktatók számára tartott rekollekciókat, és **évente lelkigyakorlaton** (továbbképzésen) vegyenek részt. Azok az előző években ezeket nem teljesítették, azok számára csökkentett óradíjat tudunk juttatni.

(Részlet a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Körleveléből, 2010/VI.)

# NE AGGÓDJATOK!

## El Camino

Közösségünkben több alkalommal volt beszámoló az El Caminoról. Amikor Kolár Jánost hallgattam, már vagy 3 éve, megfogant bennem az elhatározás, hogy elmegyek én is. Mindig közbejött valami. A 2010-es év elején azonban kezdtem konkrét lépéseket tenni: útleírásokat, videókat, térképeket, menetrendeket szereztem be. Mindemellett a legnehezebb volt a családom felkészítése, hogy elengedjenek.

Johannes Bracke német barátommal együtt vállaltuk az utat, ami 4–5 hetet vett igénybe. Mi 500 km-t tettünk meg. Ez napi átlagban 25 km. Abban is megegyeztünk, hogy ez nem verseny, ennek gyümölcsét nem km-ben mérik, hanem lelkiekben. Fontos dolognak tartom a felkészülést. Ezért „edzőtábor” szerveztünk Márianosztrára. A pálos atyák adtak nekünk jó szállást és lelki programot. Napközben pedig túrázhattunk a hegyek között.

Amikor összeállítottuk a hátizsák tartalmát, Péter, egy másik barátom, azt mondta: „Indulj el, útközben mindent megkapsz, amire szükséged van!”

Jézus is azt mondta, hogy ne aggódjunk megélhetésünk, életünk miatt, mert ha az Atya gondoskodik az állatokról, növényekről, akkor hogyan gondoskodik rólunk, akik valóban gyermekei vagyunk.

Ha ez így van, azt gondoltam magamban, akkor én meg azt fogadom el, amit kapok. Hát volt jó is, kellemetlen is. „Tüskét kaptam testembe...” mondja Szent Pál. Nekem száz tű jutott. Az erősebb fizikai igénybevétel miatt a bal lábamban kezdett el működni ez a sok tű. Menet közben 2-3 óránként meg kellett állnom kezelni, hogy tovább tudjak menni.

Ilyenkor mindenki megelőzött, ami engem túlságosan nem zavart, mert hittem azt, hogy én is odaérek, csak lehet, hogy egy kicsit később. Két alkalommal fordult elő, hogy nem volt hely a szálláson. A Gondviselés megoldotta, nem maradtam sem az utcán, sem a legelőn. Minden este hozzájutottam meleg vízhez a fürdéshez, ágyhoz a pihenéshez.

### AZ ÁTÉRTÉKELÉS IDEJE

Korán reggel indultam, hogy a nagy meleg előtt az út nagy részét megtegyem. Ilyenkor volt a kegyelmi idő. Miután bejáródtak tagjaim, tudtam gondolkozni az élet dolgai felett.

Elsőnek az út, az idő, a sebesség, a teljesítmény fogalmait kellett átértékelnem. Az úton nem úgy működnek a dolgok, mint itthon. Ott aki siet, nem biztos, hogy sokáig ér, aki sportnak tekinti, fizikailag erős lesz, de aki ráhagyatkozik a Gondviselésre, az mindent megkap. Ezekre mind van példa. Ha nehéz volt a hátizsák, unalmas, fáradtságos volt az út, eszembe jutott Coelho tanácsa: „felezd a sebességet, duplázd az imát!” A rózsafűzér többször csodát tett velem. Mire a végére értem, az út is elvezetett a napi célhoz.

### PECSÉT A LÉLEKBE IS

A technika csodálatos dolog, ha jóra használjuk. Minden nap kaptam a mobilomra az „igét”. Az otthoniakkal is ezzel tartottam a kapcsolatot. Június 1-ét sose felejttem el. Dél előtt nagy nehezen felértem az 1300 méter magas hegy tetejére. Fáradtan rogytam egy székre a vendéglátóhely teraszán. Egy tejes kávé után beindítottam a „médiát”. Elsőnek Felföldi László atya üzenetét olvastam: sokat gondolunk rád, s imádkozunk érted. Majd



a napi ige: a Timóteushoz írt második levél első sorai. „Ne szégyellj hát tanúságot tenni Urunk mellett...” Hát ez nagyon szíven talált. Ez egy életre szóló program.

El is lehetett azonnal kezdeni a tanúságtételt, mert itt szinte mindenki megkapta azt a kegyelmet, ami kinyitotta szemét, szívét az örök, a tartós értékek felé. Akikkel tudtam beszélni, mindenki elmondta, hogy akkora lelki élménnyel tér haza, ami közelebb viszi a hithez, Istenhez, és nemcsak az útlevelebe kapott pecsétet, hanem a lelkébe is. Ez a testi-lelki gyakorlat segít a földön járni, de az „égből” táplálkozni.

Az út koronája a zarándokmise volt. Miután megöleltük szent Jakabot, fogadtuk a többnyelvű köszöntést, egy családdá kovácsolódtunk. Teljes búcsút kaptunk, ami összeköt bennünket, számunkra megkezdődött a buen camino, amelyről nem akarunk sose letérni.

Varga Sándor  
zarándok

## MENETELNI VAGY ZARÁNDOKOLNI?

Nincs idő ezen gondolkozni, mindenki halad a saját tempója és érdeke szerint. Meneteléskor valaki diktálja a tempót, az ütemet, egyszerre kell lépni, fegyelmzettnek kell lenni, és természetesen diktálja a haladás irányát. Sokszor még azt is, mit kell közben énekelni vagy mondani. Sokan haladnak így szinte parancsszóra.

A zarándok maga választja meg a haladás irányát, úti társait, a lépések ütemét és a pihenések idejét. A zarándok tudja, hogy pihennie is kell, ha el akarja érni célját. Azt is tudja, miért indult el. Zarándoklatár önként vállalja, azt senki nem erőlteti rá. Magától határoz és indul.

És mi történik útközben? Ha valaki kilóg a sorból a menetelésnél, vagy nem a meghatá-

rozott ütemben, alakzatban halad, akkor kiesik a sorból. Ennyi volt. Érzéketlen búcsút vesznek tőle, és magára marad az amúgy is már testileg és lelkileg vergődő ember.

Amikor a zarándok ráébred, hogy jó szándékának ellenére fárasztó haladni az úton, akkor elkezdődnek a szenvedés pillanatai, amit ha felajánl, meg is szépítheti az újtát. Szinte örül, ha fáj és így haladhat tovább. Mert haladni akar. Észre tudja venni mindazt, ami, és aki az újtában a szemé elé kerül, és rá tud csodálkozni. A pihenő idő valóban csak egy kis erőgyűjtésre elég. De újra elindulni, már vízholdyagos és sebes lábbal nem könnyű. Hogyan lehet ennyi fájdalommal tovább haladni? A zarándok tudja, hogy most az áldozathozatal ideje van, a felelősségvállalás ideje. És kikapcsolja

a tudatából a fájdalomérzetet és halad tovább egyéni ütemben. A mellette haladók erősítik, bátorítják, és foglalkoznak vele. Minden lépés áldozat a jó ügyért. És közben nemesedik a tudata, az akaratereje, fejlődik a személyisége. Kipróbált és értékes emberré lesz.

A zarándok nincs egyedül. Társaival együtt jut el az úti cél végéhez, ahol csak pihenni, lenyugodni és sírni kell. Mert sikerült. Elfelejteti a fájdalmat, a nehéz, göröngyös, szűk ösvényt. De azt soha nem, hogy kikkel tartott, kik bátorították, és miért indult útnak.

Hogy menetelek-e vagy zarándoklom, előbb utóbb kérdés lesz. Mert a nemessé válni akaró ember értelmes dolgokért hoz áldozatot és vállal felelősséget. Ő nem csak a pillanatra és rövidtávra tervez.

j.a.

# „URAM, KÜLDJ ENGEM” (Iz 6, 8)

Finta Lajos, váci egyházmegyei pap Peruban, Oventeni környékén, a dzsungel mélyén mérges kígyók és pókok között hirdeti az ígét az indiánoknak. 2010. augusztus 1-jén az újfelhértói egyházközség vendégeként vetítéssel egybekötött előadást tartott missziós munkájáról.

2003-ban öt év szolgálatra indult el missziós szolgálatra Argentínába. 2007-ben hazajött ezüstmiséjére, és a letöltendő egy év után újabb 5 évre kapott engedélyt, ezúttal Peruba.

Villa Ricába az amazóniai őserdő szélére került, egy évig volt ezen az állomáshelyén. 2009 februárjában a perui püspök véglegesen áthelyezte a dzsungel belsejébe, Oventenibe. Ez a település volt az utolsó állomáshelyük a ferenceseknek a Che Guevara féle beháború előtt.

Finta Lajos atya olyan helyre érkezett az őserdők mélyére, Oventeni környékére, ahol az 1960-as évek közepén a szerzeteseket elűldözték, így 2008-ig a templom, az iskola, az internátus teljesen elhanyagolva, üresen állt. Ekkor érkezett ide Lajos atya, akinek az a feladata volt, hogy újraélessze az egyházat, a magukra hagyott indiánokat pedig segítse majd abban, hogy megőrizhessék kultúrájukat.

## HÓNAPOKIG A SÁR FOGSÁGÁBAN

Különleges plébániája kb. két Nógrád megye nagyságú, ám csak az év egyik felében járhatók az utak, az esős évszakban mindent sár borít. Novembertől április végéig folyamatosan szakad. Csak áprilistól novemberig lehet megközelíteni Oventenit. Az esős időszakban egyáltalán nem lehet közlekedni. A hidak megrogynásznak és a sok eső teljesen tönkreteszti az úttestet. Sokszor ki kell szállni, és tolni kell a járművet a mindent megfogó sárban. Az se biztos, hogy céljukhoz érnek. Előfordul az is, hogy néhány napot az erdőben kell tölteni, élelem és víz nélkül. Az esős időszakban egy negyvenéves kis repülő szolgáltatásait lehet igénybe venni, amely öt személyt tud szállítani, illetve 450 kilót. A száraz évszakban begyűjtött élelmiszer két-három hónap alatt elfogy. Ekkor a falu lakossága azt várja,

mit hoz majd a repülő.

A Gran Pajonál nevezetű térségben közel 40 ashéninka közösség él. A közösségek megközelítéséhez külön-külön 8-10 órát kell gyalogolni meredek hegyekre fel, völgyekbe le, vagy éppen folyókat átszelni. A falvak többségét itt sem lehet autóval megközelíteni, mert egyszerűen nincs út, csak ösvény.



## KÍGYÓK ÉS MÉRGES PÓKOK KÖZÖTT

Különleges volt számára is a leendő híveivel, a kifestett arcú indiánokkal való találkozás. Elképesztő szegénység és a tisztaságnak teljes hiánya fogadta mindenhol. Az őslakosok nem ismerik a házat, így a bútort sem. Éjszaka a földön alszanak egy pokrócba csomagolva magukat.

Az őserdőben nincs se áram, se újság, nincsenek üzletek, nincs orvos, egyetlen megbízható közlekedési eszköz van, a ló. Élelmük a banán és a jukka, amelynek a gyökereit megfőzik, megsütik. A jukka krumplihoz hasonló, de sokkal szárazabb gyökér. Az őserdő konyhacsemegéiből megemlítette a sült hangyát. Van egy hangyafajta,

mely kb. nyolcszor nagyobb, mint az amit mi ismerünk Európában, és ezt eszik. A feje petróleumízű, de ha leszakítjuk, a többi egészen tűrhető. Az Oventiniben élő indiánoknál természetes a többnejűség, mivel kétszer annyi lány él közöttük, akik tizenöt éves korukra már akár két-három gyereket is nevelnek. A gyerekek sokszor lázasak, betegek, paraziták élőködnek bennük, rendkívül sanyarú helyzetben élnek, és kilátástalan a jövőjük. Csak a legegészségesebbek maradnak életben. A szülők 90%-a analfabéta. A kígyó és a mérges pók szinte házillat, bemennek a házba, akit megmarnak, az halálra van ítélve. Sajnos, ellenszérum nincs.

## EGYETLEN LEHETŐSÉG A TANULÁS

Lajos atya irányításával iskolákat építenek az őserdőben, mert ez az egyetlen dolog, amivel az őslakos törzseket meg lehet menteni. Munkatársával együtt írni, olvasni tanítják őket.

A plébánia területéhez huszonkilenc iskola tartozik, ezernyolcszáz gyerekekkel. A fehér embert még mindig ellenségként kezelik. Az atyát már elfogadták. Ha a törzseket, a híveit látogatja, mindig jól felpakol, és vállalva az erőt próbáló utat, ajánlékot, iskolai felszerelést, anyagot visz, amiből ruhát varrnak majd a gyerekeknek. Ez bizalmuk elnyerésének záloga. Ma már a fiúknak, lányoknak különböző színű, de azonos formájú zsákszabású egyenruhája van.

Egy bentlakásos iskola építésébe is belefogtak a plébánián az atya vezetésével, hogy a kétnapi járással élő gyerekek a középiskolát is elvégezhesék. Itt az egyes iskolákból kikerülő legjobbak tudnak majd továbbtanulni.

„Hogy meddig leszek az indiánok között, arról nem én döntök. Úgy érzem, most a helyemen vagyok. A misszionáriusok az életüket arra teszik fel, hogy azokat az embereket segítsék, akik akaraton kívül kilátástalan helyzetbe kerültek. Krisztus igéjének hirdetése ott egészen más feladatot jelent, mint Európában, ahol kétezer éves a kereszténység.”

Lajos atya előadását lejegyezte:  
Zsírosné Seres Judit

## GÁBOR ATYA ELKÖSZÖNT A SZENT LÁSZLÓ KOLLÉGIUMTÓL

Újabb tanév kezdődik el szeptember elején a diákoknak, köztük nekünk, a Szent László Kollégium lakóinak is. Szeptember elején új fiúk érkeznek kollégiumunkba. Reméljük, hamar beilleszkednek az összetartó társaságunkba, és ezzel a szorgalmi időszak napjai könnyebben telnek el. Csordás Gábor atya más feladatokat fog ellátni az egyházmegyében, így ebben a tanévben már nem tudja vállalni a kollégiumi hittanóráinkat.

Gábor atyával az előző évben megoszthattuk a mindennapi problémáinkat és érdekes vallási témákról fejthettük ki a véleményünket a keddi esti hittanórákon. Személyében egy fiatalokkal könnyen szót értő és segítőkész embert ismerhettünk meg az egy év alatt. Köszönjük munkáját!

Amriskó Tamás

## PLÉBÁNIAI SZABADEGYETEM

Ha az ún. „férfiklubról” történeti visszatekintést szeretnénk adni, vissza kell nyúlni egészen 2002 őszéig, amikor Felföldi László atya kezdeményezésére – ugyan hogyan is kezdődhetett volna másként – az akkor két éves templomunk látogató férfiközönség egy része, de „külsősök” is, minden hónap utolsó csütörtökének estéjén összejött egy kis imádkozásra, elmélkedésre, a szűkebb és az egyetemes egyház életét érintő kérdések megbeszélésére. Hamarosan felvetődött annak az igénye, hogy egy-egy témakört a megvitatás előtt egy előadó vezessen fel, akár meghívottként, akár saját belső körülményekből.

Két év elteltével megérett az idő arra, hogy a zárt férfiklub – hogy vajon ezt kíséerte-e némi belső mozgás a klubtársak részéről, azt nem tu-

dom – kitarja kapuit a hölgyek előtt is, így immár koedukált intézményünk 2004 őszétől a felnőttek katekézisköröként működött. A minden hónap utolsó csütörtökének hagyománya továbbra is folytatódik. Az időközben Plébániai Szabadegyetemnek „átkeresztelt” sorozatra városunknak olyan neves szellemi embereit hívjuk meg, akikről tudjuk, hogy nemcsak szakmájuk országosan, sőt nemzetközileg is ismert és elismert képviselői, hanem egész életük és hitük is a fedezet mindarra a tudáskincsre, amelynek egy darabját megosztják velünk.

A Plébániai Szabadegyetem következő programjait a [www.dnyem.hu](http://www.dnyem.hu) oldalon nyomon követhetjük.

Dr. Lieli Pál



## KIVETETTÜK A HÁLÓT

A közel 20 éve működő egyesületet sokan ismerik és szeretik. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által jogilag jóváhagyott és támogatott szervezet célja a Kárpát-medencei katolikus közösségek közötti hídépítés. A Háló találkozási lehetőséget nyújt személyek, még inkább közösségek, különböző lelkiségek számára.

2010-ben kapcsolataink mélyítésére a leghoszabb alkalmat az a tábor nyújtotta, amelyet Debrecen közelében élvezhettünk július 18-25 között.

Mitől volt más ez a pár nap, mint bármely másik üdülés?

Arcot kapott a Kárpát-medence. Felvidéki, kárpátaljai, partiumi, erdélyi, vajdasági és magyarországi katolikus családok nyaraltak együtt.

Háromszáznál is több résztvevő szánt egy-egy délelőtti előadásokra, kiscsoportos megbeszélésre, imára.

Ezek mindegyike a mózesi parancsok köré épült. A felnőtt altábor (Tenger) lelkiismeretvizsgálattal hallgatta, az ifjúság (Folyó) kritikával, ugyanakkor kifejezve: óriási szükségük van a szabályozottságra, a „miheztartás”-ra. Közben gyermekeink (Patakaltábor) játékos formában tanulták Isten kéréseit.



Időnk többi részében tájegységeinkre jellemző hagyományokat ismertünk meg, nagyon sok népdalt énekeltünk, táncoltunk, sportoltunk, fíjaskodtunk, fürödtünk, gyalogtúrátztunk. Azonban a péntek este-ténket kiemelem. Már a délutáni órák is azt szolgálták, hogy magunkba nézzünk, csendesedjünk. Vacsora után mintha kiürült volna a terület...Csak az ismétlődő taizei dallamok érlelték bűnbánatartásunkat. Minden gyónó kis méccsel tért vissza a feloldozás után – látványnak sem volt utolsó a sokasodó, keresztformát öltő láng.

A legjobb az egészben: két lábbal a földön járó, egészséges gondolkodású családok között lenni, akikkel éppúgy szeretünk beszélgetni, mint röplabdázni. Szívesen imádkozunk minden nap (szentmisében is), és este örömmel iszunk meg együtt egy-két sört. Mély tisztelettel hallgatjuk egymást és tanulunk egymás életéből. Sosem marad el a humor. Mindannyian értéknek tartjuk életünkben, hogy Háló-rendezvényeken görög és római katolikus atyákkal együtt lehetünk a liturgiákon.

Olyan élmény birtokosai vagyunk, ami kötelez is bennünket: apostolokká kell válnunk!

Orosz Rita

## TÍZ ÉVES A DEBRECENI MEGTESTESÜLÉS TEMPLOM

Augusztus 19-én a debreceni Megtestesülés templom felszentelésének 10. évfordulóján Bosák Nándor Debrecen-Nyíregyházi megyéspüspök hálaadó szentmisét mutatott be a debreceni esperesi kerület papsága és hívei körében.

A 10 éves templom megépülésével a debreceni Szent László plébánián lelkipásztorkodó domonkos atyák vágya teljesült. 1994. december 10-én, az alapkövetétel ünnepén egy fakeresztet állítottak fel a lakótelepi bérházak között, amely szimbolikusan is egy új katolikus keresztény közösség kezdetét, megalapozását jelentette.

1999. december 25-én először mutattak be szentmisét az állványok között épülő, még ablak nélküli falak között, már akkor több mint száz hívó részvételével. 2000. augusztus 19-én a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye ennek a templomnak a felszentelésével ünnepelte a magyar államiság 1000. és a kereszténység 2000. évfordulóját.

Bosák Nándor főpásztor a hálaadó szentmisében utalt Szent István államalapító, országépítő, templomépítő király rendelkezéseire, aki a templomok megépítésével közösséggé szervezte az országot. István király látta, hogy nem elég csak meg-



keresztelni a népet, hanem meg is kell értetni velük az evangélium üzenetét.

A debreceni Megtestesülés plébánia még csak 10 éves, de az egyházközség minden tagja igazi összeforrott közösséget alkot. Kicsik és nagyok nemcsak a szentmiséken vannak együtt, hanem szabadidejüket is rendszeresen együtt töltik. Itt a plébánia igazán betölti hivatását, mert a hívei második ottho-

nuknak tekintik. A Megtestesülés plébánián történető pasztorációs munka sikere és eredményessége a városban más felekezetek hívei, lelkészei előtt is ismert.

Az évfordulóhoz kapcsolódóan programokban gazdag jubileumi fesztivált is rendeztek augusztus 21-én, szombaton a plébánia udvarán több száz fő részvételével.

Kovács Ágnes

## MÚLTBAN GYÖKEREZŐ JELEN NAPKORON

Augusztus 21-én tartottuk a Szent István király oltalma alá helyezett napkori egyházközség templombúcsuját. Ez az ünnep nyitánya volt annak az éves programnak, melynek keretében az egyházközség és az önkormányzat megemlékezik a svábok betelepítésének és egyben az egyházközség újjáalapításának 250. évfordulójáról.

A XVIII. század közepén Napkor egy pestisjárvány következtében szinte teljesen elnéptelenedett, és svábokkal akarták betelepí-



teni a települést Kaplonyból és Mezőfényből. De ennek egyik feltétele az volt, hogy élő katolikus egyházközségük legyen. Előtte ugyanis a XII. századi templom a reformáció következtében a reformátusoké lett. 1761. április 11-én a Nagykállói Kállay familia újjáalapította az egyházközséget, mely ettől kezdve meghatározó volt a környéken.

Az ünnepi szentmisét Urbán Erik kaplonyi ferences házfőnök tartotta a nyíregyházi esperesi kerület papjaival, a Napkorról származó, valamint ott régebben szolgálatot teljesítő papokkal együtt. Beszédében Szent István aktualitásáról és a község összetartó erejének fontosságáról szólt. A szentmisén és a körmeneten a kaplonyi fúvószenekar működött közre. Az ünnep fényét emelte, hogy a Magyarok Nagyszonya Szent Korona Lovagrendje elhozta közenk a Szent Korona, a jogar és országalma hiteles másolatát. A nap folyamán érdekes és új információkkal is gazdagodtak a Lovagrend előadását hallgatók. A szentmise végén Seszták Oszkár, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés elnöke szólt az ünneplőkhöz. Öröm volt számunkra, hogy Kaplonyból, Szatmárhegyről, Somlyóújlakról (a református egyházközség testvérgyülekezete), Ajakról (Máriás lányokkal) és más településekről is érkeztek velünk együtt ünnepelni, több helyről a polgármesterrel és az alpolgármesterrel együtt. A napot felemelő koncerttel zártuk, melyet Császár Sándor kenyeri magánénekes és Szilli Ilona győri zongoraművész adott.

Ez az ünnep is bizonyította számunkra, hogy a múltunkat értékelni kell, mert ebben gyökerezik a jelenünk és jövőnk. A sváb ősök Istenhez és munkához való hite ott van a ma Napkoron élő utódokban és azokban is, akik nem sváb eredetűek. Hisszük, hogy ez a hit meglesz bennünk és a jövő generációban is.

Zubály Lajos  
plébános – Napkor

## MEGÁLDOTTÁK A FIATALOKAT BAKTALÓRÁNTHÁZÁN

Kisiskolástól az egyetemistáig fogadták Gyetkó László káplán atya áldását és énekelték buzgón a „Veni Sancte”-t. Az új tanévkezdés fontos a gyermekeknek, a fiataloknak, akik tanulással látják biztosítani jövőjüket, fontos a szülőknek, akik szemük fényét, gyermeküket iskolába küldik, de a nagyszülőknek is, akik remélik, jóra való, becsületes ember lesz unokájukból. Fontos a tanítóknak, nevelőknek, oktatóknak, akiknek nagy elhivatottsággal az a feladatuk, hogy jóra, igazra, szépre és szentire neveljék a gyermekeket, a fiatalokat. A gyermekek iránti felelősség közös, a gyermek, mint élet, boldogság, egyben felelősségteljes is. Gyetkó László káplán a szentmise keretében megáldotta a jelenlévő szülőket, nagyszülőket, tanárokat is.

A szentmisét az egyházközség plébánia-épületének nagytermében mutatták be, mivel az Árpád-korabeli római katolikus templom szentélyében elkezdődött az Árpád-kori fal-festmények feltárása. A munkálatok ideje alatt a szentmise a galéria-teremben folyhat majd.

Némethné Csubák Éva

## A TORINÓI LEPELRŐL NAGYKÁLLÓBAN

Jézus halotti leplének titkairól beszélt Dr. Boda László atya 2010. augusztus 22-én Nagykállóban. A városi sportszarnokba invitálta híveit és az érdeklődőket a római katolikus egyházközség, ahol a szokásos vasárnapi mise mellett Boda atya osztotta meg kutatási eredményeit a torinói leplel kapcsolatban.

Simon Szabolcs

## KATOLIKUS HÍVEK A REKORDDÖNTÉSSEN

A kékcsei önkormányzat négynapos ünnepségsorozatot rendezett a faluban, amelynek része volt a nótaéneklési világrekord megdöntési kísérlete is. 2010. augusztus 26-án, csütörtökön kezdődött a 69 órás magyar maraton rekord-



kísérlet a magyar nóta és magyar népdal éneklés kategóriájában.

69 óra alatt 3450 magyar nóta hangzott el Kékcse 8 helyi csoportjának, valamint más települések népdalkörének, kórusának előadásában. A rekord megdöntéséhez hozzájárult a kékcsei római katolikus egyházközség csapata, köztük Bancsi Zoltán káplán atya is. A pár órára verbuválódott kis kórus számára felejthetetlen élményt jelentett ez a fajta együtt éneklés.

A nótaást 2010. augusztus 29-én fejezték be, így Kékcse bekerült a Guinness rekordok könyvébe 69 óra két perc népdalénekléssel.

Szerk/Örömhír

# MEGÁLDOTTÁK A ROMÁK OTTHONAIT

A közelmúltban tragédia történt Polgáron, elhunyt egy 16 éves roma származású fiú, aki nem volt megkeresztelve, így sajnos pap nem temethette el. A fiú rokonait, társait félelem töltötte el. Ekkor megnyugtatásukra Linczenbold Levente plébános és Kocsis Gábor káplán atya nem kis vállalkozásra szánta el magát.

Gábor atyával elhatároztuk, hogy meglátogatjuk a romákat otthonaikban és megáldjuk házaikat. A bátor vállalkozástól már csak a romák meglepetése volt nagyobb, amikor a hivatlanul, váratlanul betoppantunk. Segítőink, Rontó Béla és felesége Anita mutatták meg, hogy melyik házban kik laknak.

Augusztusban két héten keresztül napi 3-4 órát szántunk a családlátogatásokra. 142 házat áldottunk meg. A romákat a hétköznapiok készületlenségében találtuk. Nagyon örültek az áldásnak, különösen annak az egy-egy üveg szenteltvíznek, amit tőlünk kaptak. A szenteltvízzel, gyertyával oszlatják el félelmeiket, ugyanis félnek a halottaktól, azt hiszik, hogy a halottaik rendszeresen visszajárnak.

## TÖBB SZEMPONTBÓL IS GAZDAGABBAK

Számunkra is megdöbbentő élményt jelentett ez a látogatás, különösen az a kép, amikor a kívülről lerobbant, viskószzerű, szegényes életkörülményekről árulkodó házakba belépve, nem az igénytelenség, szegénység fogadott bennünket, hanem

kifogástalan rend, tisztaság és komfort. Elég sok előítélettel kellett leszámolnunk a házszentelések kapcsán. Véleményem szerint sok magyar család otthona nincs olyan jól ellátva, felszerelve, mint ott. A többgyerekes családokban generációk élnek együtt, így még a családmodell élményével is gazdagabbak. Idejük is van egymásra mindezt megélni, mert többnyire otthon tartózkodnak. Ezt az idilli képet a családok 80 %-ánál tapasztaltuk.

Általában helyel és egy pohár frissítővel is megkínáltak bennünket a nagy kánikulában. Sehol nem esett szó a segélyről, senki nem méltatlankodott, érezték, hogy az áldás (latinul: benedictio) annyit jelent, mint jót mondani, többet ér mindenél és mi is tudtuk, hogy ennél többet Isten szolgálja nem adhat.

A szenteltvíz mellé meghívást is kaptak közös cigányszentmisére a polgári Nagyboldogasszony templomba. A meghívottakból nagyon jó zenészek verbuválódtak a szentmise kíséretéhez. Lelkesek voltak és nyitottak. A több mint száz fős cigánymisén (164 fő) a magyarok is boldogan vallották: „Atya! Ezek a roma testvérek valóban szívből énekelnek!”

Hiszem, hogy a közös éneklésünk és istentiszteletünk kétszeres imádság volt. Köszönöm, hogy ott lehettem!

Levente atya

# HÍREK A CSENGERI PLÉBÁNIÁRÓL

Megújult a Csengerhez tartozó csengerújfalui, komlódtótfalui és a tyukodi kápolna Bosák Nándor püspök atya 450 000 forint anyagi támogatásával és a helyi önkormányzatok segítségével.

A teljes külső és belső felújítás során a szobrok restaurálását, a kelyhek aranyoztatását is elvégeztettük, és új stációkat vásároltunk.

Ünnepi szentmise keretében hálát adtunk a Mindenhatónak, és kifejeztük minden jószándékú ember felé a köszönetünket. Csengerújfaluban kápolna-búcsú keretében (Nagyboldogasszony), Komlódtótfaluban elsőáldozással egybekötve, Tyukodon pedig szeptember 26-án, Szentírás vasárnapján fogjuk ugyanezt megtenni.

## CSENGERI TERVEK

Csengerben szeretnénk rendbe tenni a templom külsejét, a régi plébániát mint közösségi házat felújítani, parkosítani, valamint játszóteret építeni. Ennek a beruházásnak összköltsége 55 millió forint. Jelenleg a projekt megvalósítására megírt pályázatunk elbírálása folyamatban van.

Lengyel József plébános

## JUBILEUMI ÉV A PÁTYODI EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Ez év augusztus 22-én, templomunk búcsúünnepén, a templom felszentelésének 150. évfordulójára megnyitottuk a pátyodi egyházközségünk jubileumi évét amelynek mottója: „Az emberek közötti falak omoljanak le!”

A programsorozat nyitányaként egy teljes napon keresztül énekelve és imádkozva zárándokolunk a környező településeken, ahol minden templomnál imádkozunk. Ez közel 50 km-es távolság. Az egy év programjában szerepelnek előadások, havonta lelki napok, zárándoklatok, az Egyházmegye Szent István királyról nevezett plébániáinak meglátogatása, koncertek, vers – és prózamondó versenyek, stb. Ugyanakkor, mint már az eddigi években is, előadjuk a közel hetven fős Passiót mint színházi darabot.

A pátyodi Szent István király templomban is folytatódnak a felújítási munkálatok, a tervek szerint a közel 21 milliós pályázatunkban nemcsak a templomkülsőt újítjuk fel, hanem a parkosításra is lehetőség lesz.

Lengyel József plébános

## KÖSZÖNJÜK A SEGÍTSÉGET!

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei Karitás az Kelet Karitás Alapítvány támogatásával három szállítmányt juttatott az árvíz sújtotta Ónod és Szendrőlád településekre. A Tesco áruházban folytatott gyűjtés eredményeként 1,5 tonna ivóvíz, tartós élelmiszer, tisztítószert jutott Ónod kárt szenvedett lakóinak. Az Egyházmegye plébániáin meghirdetett gyűjtés eredményeként 1,8 tonna tartós élelmiszert, vizet, tisztítószereket és 2 tonna takarót, ágyneműt és ruhaneműt vittünk el Szendrőlád károsultjainak. Az adományok két napon át tartó összegyűjtésében az önkéntesek mellett egy vállalkozó gépkocsijával segített. A szállításra egy másik vállalkozó ajánlkozott. Az adományokat Árvai Ferenc atyának, az Egri Főegyházmegye karitásigazgatójának segítségével juttattuk célba. A Kelet Karitás Alapítvány 11100702-18792179-10000001 számlájára eddig több mint egymillió forint támogatást fizettek be a nagylelkű adományozók. Ebből félmilliót már átutaltunk az Egri Főegyházmegyei Karitásnak. Örömmre szolgált, hogy a 2001-es minket sújtó beregi árvíz során felénk megnyilvánuló adományozó szeretetet – lehetőségeink szerint – 5 tonna adománnyal és a szolidaritás szeretet megmutatásával viszonzni tudtuk a Sajó és a Bódva árvíz kárt szenvedett településeinek. Isten fizesse meg a nagylelkű adományozók jóságát.

Gégyény Béla karitásigazgató

# DISPOZÍCIÓK, TERÜLETI VÁLTOZÁSOK AZ EGYHÁZMEGYÉNKBEN

Pásztor Károly Pócspeitriből és Hasulyó András Dombrádról nyugdíjba vonult 2010. augusztus 1-től. Isten áldása kísérje további szolgálatukat, életüket!

## Plébánosi áthelyezések, illetve kinevezések:

Márku János Berettyóújfaluba, Kerekes László Dombrádra, Bodnár Imre Mándokra, Panyi József Nyírcsaholyba, Papp László Egyekre, Szemes István Pócspeitribé került. Tóth László Debrecen - Szent István plébániára kapott plébánosi kinevezést, megtartva irodaigazgatói és egyetemi lelkési beosztását.

## Kápláni áthelyezések:

Bökő Péter a nyíregyházi Magyarok Nagyszónya Plébánián, Kiss Zsolt Atrila a nyíregyházi Magyarok Nagyszónya Plébánián, Kocsis Gábor Polgáron, Papp Péter a debreceni – Szent Anna Plébánián folytatja munkáját.

Bákonyi János a nyíregyházi Szent Imre Gimnázium és Általános Iskola iskolalelkési feladatait, Csordás Gábor a püspöki titkár feladatait látja el a továbbiakban.

Földes Gábor újmisé Kisvárdán, Törös Ádám újmisé a debreceni – Szent Család Plébánián és a debreceni Szent József Gimnáziumban kezdi kápláni szolgálatát.

## Területi változások:

2010. augusztus 1-től, a dispoziciók összehangolása és a lelkipásztori ellátás jobb megszervezése érdekében az alábbi területi változások lépnek érvénybe:

Nagyhalász plébániai rangra került, plébánosa Tamaskovits László. A továbbiakban filiális egyházközségként kapcsolódik hozzá Tiszabercel, Tiszatelek és Paszab.

Dombrádhöz tartoznak Kékce, Tiszakanyár és Újdombrád filiális egyházközségek.

A Polgári Plébánia ellátásába kerül Folyás filiális egyházközség.

Debrecen – Jézus Szíve Plébániához csatolom Bocskai kert filiális egyházközséget.

(A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye körlevele 2010/VI.)

## KONTRASZTKIÁLLÍTÁS

A közelmúltban több mint hatezer látogató látta Kisvárdán a református egyház és a rendőrség közös kiállítását, ezért szeptemberben Debrecenben és Nyíregyházán is látható lesz az ifjúság- és családmentő kiállítás.

A *Kontrasztkiállítás* című tárlat multimédiás eszközök segítségével mutatja be a fiatalokat érintő problémákat, kiemelve a kábítószer, az abortusz, a családon belüli erőszak, az öngyilkosság, a válások és a globális pénz hatalom kérdéseit. A látogatók beülhetnek egy autószimulátorba, hogy megtapasztalják a drogok és az alkohol káros hatását.

A kiállítás célja, hogy támogassa a klasszikus erkölcsi értékeket, és azt, hogy a társadalom nem maradhat néma a fiatalokat és a családokat érintő problémák kapcsán. A Kontrasztkiállítás – amelynek létrejöttét többek között a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye és a Hajdúdorogi Egyházmegye is támogatta – szeptember 1-jén nyílik Debrecenben, szeptember 16-án pedig Nyíregyházán. 16 éven aluliak csak szülő vagy pedagógus jelenlétében nézhetik meg a kiállítást, 14 éven aluliaknak pedig egyáltalán nem javasolják a megtekintést a szervezők.

### NYITVA TARTÁS: Debrecenben:

2010. szeptember 2. és 2011. január 28. között.

### Nyíregyházán: 2010. szeptember 16.

és 2011. március 31. között

## ISKOLÁK SZÁMÁRA:

hétfőtől péntekig 8.00-14.00;

## CSALÁDOK, CÉGEK, MAGÁN

SZEMÉLYEK SZÁMÁRA: hétfőtől péntekig

14.00-19.00, szombaton 10.00-16.00;

## A KIÁLLÍTÁS HELYSZÍNE:

Debrecen, Egyetemi Templom (Egyetem tér 2.)

## A megtekintés ingyenes

A kiállításról bővebben a <http://ttre.hu> oldalon

Szerk./Örömhír



## PÜSPÖKI LITURGIKUS PROGRAMOK – ŐSZI BÉRMÁLÁSOK

DÁTUM	IDŐPONT	HELYSZÍN
Szept. 25.	15 <sup>00</sup>	Szentmise Mátraverebély-Szentkút
Szept. 26.	15 <sup>00</sup>	Templommegáldás Kisléta
Okt. 10.	10 <sup>00</sup>	Bérmálás Fényeslitke
Okt. 16.	10 <sup>30</sup>	Az 50 éves templom jubileumi szentmiséje Nyírszőlős
Okt. 30.	11 <sup>00</sup>	Bogdánffy Szilárd boldoggá avatása Nagyvárad
Nov. 7.	9 <sup>00</sup>	Bérmálás Debrecen, Szent Család

## KISPAPJAINK

A 2010. június 29-én megtartott konkurzuson **Markovics Balázs** (Vaja) nyert főlvetelt az Egyházmegye papnövendékei közé. Tanulmányait az Egri Szemináriumban kezdi meg. Imádkozunk érte és a többi kispapunkért, hogy elhatározásukban kitartásnak és jól felkészüljenek a papi szolgálatra.

Egyházmegyeinknek jelenleg 12 kispapja van. Tizenegyen az Egri Szeminárium növendékei, **Törő András III.** éves kispap pedig szeptembertől Rómában, a Pápai Német-Magyar Kollégiumban folytatja tanulmányait.

Végzős teológusaink: **Nagy Csaba** szeptembertől a Rakamazi Plébánián kezdi diakónusi gyakorlatát, **Rákóczi Jenő** pedig Mariaszellben, illetve Bécsben vesz részt lelkipásztori gyakorlaton.

(A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye körlevele 2010/VI.)

## KÖNYVAJÁNLÁS

A **Bárany menyegzője** címmel megjelent Pákozdi István új kötete a katolikus liturgiáról. A könyv tartalmazza mindazokat az ismereteket, melyeket a papoknak, illetve lelkipásztori munkatársaknak fontos a szolgálatukhoz. Természetesen azoknak is hasznos olvasmány, akik érdeklődnek a liturgia iránt.

Beszerezhető a Tihanyi Bencés Apátság titkárságán (8237 Tihany, I. András tér 1.) vagy e-mailben: [tba.titkarsag@canet.hu](mailto:tba.titkarsag@canet.hu). Ára: 1200 Ft.

## ŐSZTŐL ÚJRA NAPKÖZI

A Napközi a debreceni Szent László Domonkos Plébánia egyetemista közössége, amely heti rendszerességgel tartja foglalkozásait. Állandó programok: a saját szentmise és az azt követő nyugedőrási imádság, ezután pedig az általunk érdekesnek tartott témákat többnyire a tagok dolgozzák fel, de meghívunk atyákat és más előadókat is. Alkalomszerű a szentségimádás, keresztút, imaest, filmvetítés, vacsorafőzés, tábortűz, közös farsang.

Az előző évben a tanévet szabadtéri szentmisével és tábortűzzel kezdtük, és a szentmiséinket tartó Köbli Tamás OP atyát is felköszöntöttük. Lelki gyakorlatunkat gyönyörű környezetben, a Bükkben fekvő Répáshután tartottuk, és a tanév végén a csíksomlyói búcsún is jártunk. Vidám kis csapat vagyunk csipetnyi vagánysággal.

Jövőbeni legnagyobb tervünk a 2010/11-es tanév elején egy városi ifjúsági nap megrendezése változatos, főként szórakoztató programokkal. További aktuális információkat a plébánián találhattok, illetve Tamás atyától vagy Domokos Istvántól ([istvan.domokos87@gmail.com](mailto:istvan.domokos87@gmail.com)) kérhetek róla. Szeretettel várjuk az új tagokat, érdeklődőket!  
Mózer Tamás

## ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

### Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök

Szerkesztő: Kovács Ágnes

Korrektor: Géczy Erzsébet iskolanővér és Havas Lászlóné

Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482

E-mail: [sajtoiroda@dnym.hu](mailto:sajtoiroda@dnym.hu)

Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Ráczi János

*A Magyarok Nagyasszonya társszékesegyház – Nyíregyháza*

